

Club Excursionista de Gràcia

G E N E R
F E B R E R
2 0 1 1

PASSATGE MULET, 4

08006 BARCELONA

TEL: 93 237 86 59

FAX: 93 237 31 48

"MAI ENRERA"

Publicació degana de la premsa de Gràcia

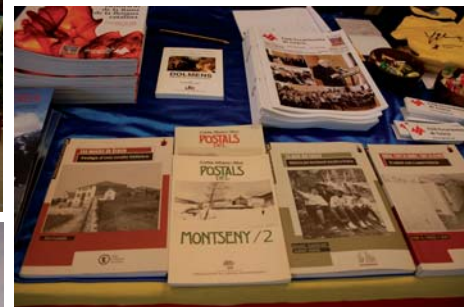
Creu de Sant Jordi 1992 - Medalla d'Honor de Barcelona 2004

Butlletí social

XXIX Any - 2a. Època, núm. 115

Fundat l'any 1922

9ª FIRA DEL LLIBRE DE MUNTANYA AL COLLSACABRA

Fotografies de Jordi Coca

EDITORIAL

Enguany s'han desenvolupat diverses activitats per tal de recordar el 25è aniversari de la primera ascensió catalana al cim de l'Everest i òbviament la nostra entitat no podia quedar-se al marge d'aquesta efemèride per a les implicacions històriques que va representar de cara a una nova època de l'alpinisme.

Ha de quedar clar que ni molt menys això implica menystenir les aportacions dels nostres històrics alpinistes ans contrari, ja que van estar els precursors d'aquesta iniciativa, el seu treball de camp i les seves primeres fites assolides van implicar posteriorment que es fixés un objectiu clar com el que van establir el grup d'expedicionaris recolzats pel Club Excursionista de Taradell, on queda palès un cop més la importància de les entitats com a plataforma per a integrar i assolir fites de nivell alpinístic com la que commemorem.

Així, el passat dimarts 30 de novembre va tenir lloc a la nostra seu, la celebració del 25 aniversari de l'expedició Caixa de Barcelona a l'Everest aquell agost de 1985. Ara fa 25 anys.

Aquella expedició constituïda per Miquel Sánchez, Toni Ricard, Jordi Canals, Joan Massons, Enric Lucas, Nil Bohigas, Lluís Gómez, Josep Maria Duràn, Jordi Camprubí, Oscar Cadiach i Toni Sors i encapçalada per Conrad Blanch van posar a Oscar Cadiach, Toni Sors i Carles Vallès, al cim de l'Everest i també cal destacar els xerpes Nima Dorje i Ang Karma.

Durant la jornada ens van honorar amb la seva presència en Oscar Cadiach i el doctor Antoni Ricard (metge de l'expedició del 1985). També eren entre nosaltres Josep Manuel Anglada que va participar en l'expedició a l'Everest de 1982 i que va estar acompanyat per la seva dona, l'alpinista i escriptora Elisabet Vergés. També ens van acompanyar els nostres consocis Xavier Arias i Xavier Aymar que van

assolir l'Everest en representació de la nostra entitat i com no podia ser d'altra manera, el veterà Joan Cervera, antic president del Gràcia, que va ser recentment homenatjat a la fira del llibre de muntanya de Tavertet. L'acte va ser presentat per Martí Santamaria, president del GEDE i per Francesc Sanahuja, actual president del Club Excursionista de Gràcia.

Oscar Cadiach recordà la figura de Toni Sors i va ressaltar el treball de tot l'equip que formava l'expedició capitanejada per Conrad Blanch. Avui en dia segueix sense donar-li molta importància al fet de ser el primer occidental que escalava l'Everest sense oxigen per la cara nord, cosa que segons ell, va obrir les portes a un nou tipus de alpinisme molt més tècnic i preparat, que va ajudar a aconseguir un bon nombre de vuit mils no només per a Catalunya, sinó per tota la resta d'Espanya.

Cadiach i Anglada van intentar l'Everest el 1982 pel Corredor Horbein i Cadiach després va tornar el 1983, atacant per l'aresta nord. Durant la presentació va quedar molt clar que la principal dificultat que calia superar era el segon esglaó, un punt crucial per a arribar al cim.

Arribar tard o molt cansats al segon esglaó significava el fracàs i l'expedició de 1985 tenia molt clar que aquest era el principal escull amb què es trobarien. Cadiach va agrair personalment a Antoni Ricard, el metge de l'expedició de 1985 que li mantingués despert a través del *walkie* durant tot el bivac que va fer a més de 8.000 m d'altitud en descendir de la cimera. Gràcies a la força de voluntat i al treball en equip, el descens complicat no es va convertir en tragèdia i tots els expedicionaris van poder tornar a casa sans i estalvis.

Antoni Ricard va destacar la majestuositat de l'Everest com a cim, detallant la lenta aproximació des del Tibet i la dificultat de pujar per la paret nord, allunyats de la via tradicional que puja pel Khumbu (Nepal). Com a complement del passatge de la pel·lícula documental del 85, també, es va projectar el documental "Everest The hard way" de Chris Bonington.

REUNIÓ DE L'ACTUAL I D'ANTICS PRESIDENTS DEL CLUB

Fotografia d'Enric Guàrdia

Crec que aquest reconeixement és merescut i també marca la línia d'actuació de futur per assolir fites de caire internacional i que serveixin com a referent per als nostres esportistes de cara a dia de demà.

Vull ressaltar que el proper any 2011 la nostra entitat complirà els 89 anys d'història i es imprescindible la implicació del jovent per tal que l'esperit del CEG es converteixi en un referent en l'àmbit de la muntanya.

Francesc Sanahuja

RECORDANT A:

EVOCACIÓ D'UN ESCALADOR, JOSEP VALLÈS I GARRETA

Les nits molt fredes anuncien dies assoleïats. És hora de sortir, l'hora en què l'alpinista encén el seu frontal...

... i els somnis s'apoderen de mi.

Aquesta frase del cèlebre alpinista francès G. Rebuffat encapçalava el recordatori que la família va dedicar a Josep Vallès l'endemà del seu traspàs, a l'edat de 80 anys, el 19 de novembre de 2010. Ara podem dir que el nostre amic ha entrat en aquells *somnis* que el deuen haver portat a unes muntanyes que només coneixerem en el nostre retrobament amb ell!

D'aquests vuitanta anys seus, en compartíem bastants més de cinquanta en el marc del Club Excursionista de Gràcia, més concretament en el Grup Especial d'Escalada (el nostre estimat GEDE), que vam tenir la satisfacció de presidir l'un rere l'altre.

Els monòlits de Montserrat, les Roques de Benet, les parets del Pedraforca, els cims de Sierra Nevada, del Pirineu, dels Alps... foren testimonis, Josep, dels teus coneixements de l'escalada; de l'alta muntanya, estiu i hivern; de l'esquí, tant de pista, com de fons o de muntanya, etc. Tu eres un "tot terreny". Un gran referent en l'excursionisme. Tot t'interessava: l'aspecte cultural; les marxes de regularitat o d'orientació; eres un amant del càmping de travessa i social; els cursets d'escalada i de muntanyisme et servien per a orientar les noves generacions en la tècnica muntanyenca i, sobretot, en la seva formació personal. També abastares el socorrisme com a president dels Grups de Socors de Muntanya federatius, alhora que eres oficial de la Companyia Alpina de la Creu Roja. Un altre

aspecte molt teu fou la col·laboració que aportares a l'èxit de la Travessa Matagalls-Montserrat, la qual ha aconseguit ser la més important de les proves de resistència per muntanya a Catalunya.

Pel que fa a la teva amistat, ha esdevingut, encara, més sincera i ferma al llarg dels anys a través d'un grup de vells companys, amb sortides més o menys periòdiques. Primer, amb veritables excursions que comportaven pluja i vent si s'esqueia, i, ara, ja orientades (perquè l'edat hi obligava) a resseguir els indrets més interessants de Catalunya, els monuments i els museus escampats per tot el nostre país.

Estimada Anna Maria, volem participar, amb tu i la teva família, en el record del vostre Josep que, amb tanta senzillesa i modèstia, però amb tota fermesa i grandesa, va treballar a favor de la muntanya i de la nostra terra. Saps que ens tens sempre al teu costat i, també, en la evocació de qui fou tantes vegades company de cordada i de sentiments compartits.

Aurora Vila i Guàrdia / Joan Cervera i Batariu

ENYORANCA D'UN AMIC

Acabo de perdre un amic i company en la tasca de la M-M, més el destí s'alça tancant el pas a qui s'afanya i en donar llur esperança.

I dius ... que fàcil és lloar el bon amic en sa bonança. Més ... que difícil es parlar si no tens ja una esperança.

Érem amics de fa molts anys, i companys en molts afanys. I en un llarg camí ple d'afecte, comprensió i enyorança, en certa forma ens fortifica el bell record del bon company.

Adéu, Josep

Antonio Moreno

Adherit a:
Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya
Associació d'entitats Excursionistes del Barcelonès
Grup Alta Muntanya Espanyol

Membre Fundador de la Federació Internacional de Càmping i Caravàniing
Representant a Catalunya del Càmping Club de França

EDITOR: Club Excursionista de Gràcia
DIRECTOR: Guillem Martín i Brasó
CORRECCIÓ a càrrec de:

UNIÓ DE FEDERACIONS ESPORTIVES DE CATALUNYA

IMPRESSIÓ: Litografia Ochoa, S.L.

Federació Catalana d'Espeleologia
Federació Catalana d'Entitats Corals

a/e: cegracia@cegracia.cat
web: <http://www.cegracia.cat>

Dip. legal: B.9720-1961

Imprès en paper ecològic

JUNTA DIRECTIVA

SERVEIS PELS SOCIS DEL CLUB EXCURSIONISTA DE GRÀCIA

1. - Preu preferent dins l'inscripció a cursos de l'escola de formació EMGRA, (Escola de Muntanya del Gràcia), en la pràctica de totes les especialitats de muntanya:

- 1.1.-Senderisme
- 1.2.-Muntanya mitjana
- 1.3.-Alta muntanya
- 1.4.-Esquí de muntanya
- 1.5.-Escalada
- 1.6.-Espeleologia.

2. - Descompte en l'import de la inscripció de tots els cursos monogràfics específics; curs d'escalada en roca, vies ferrades, etc.

3. - Subvenció pels Curs de Medicina i Socors de Muntanya.

4. - Accés gratuït a les Jornades de Prevenció en la Pràctica Esportiva i de l'Excursionisme.

5. - Descompte en el Curs de Comunicació Positiva per a entitats esportives.

6. - Accés gratuït al boulder i rocòdrom de 12 m d'alçada, a la seu social del CEG.

7. - Ús del refugi de la Molina, a un preu reduït durant tot l'any.

8. - Descomptes en l'adquisició de forfets a estacions d'esquí concertades.

9. - Inscripcions bonificades a les sortides de senderisme del CEG.

10. - Accés als passis dels cicles de pel·lícules Josep M. Rodés i, Josep Buch i Parera i participació en el sorteig de material d'esport que s'ofereix als adquirents del paquet de supervivència. Paquet de supervivència (entrepà i beguda) a un preu econòmic.

11. - Inscripció bonificada a la travessa Matagalls-Montserrat.

12. - Revista Mai Enrere: Gratuïta

13. - Butlletí Mai Enrere: Gratuït.

14. - Tramitació de llicència federativa i obtenció de la targeta personal.

15. - Descompte d'un 10% a les botigues especialitzades d'esport Vèrtic, arran del Conveni signat amb el CEG .

16. - Lloguer de material de muntanya a la seu del CEG a un preu reduït; ARVA, pales, esquís, raquetes de neu, etc.

17. - Accés al mercadot de 2a mà, de material de muntanya; compra-venda de roba, botes, motxilles, folres polars, bastons, etc.

18. - Accés a consulta i préstec del material de la biblioteca, per a l'organització de sortides; (mapes, guies, llibres monogràfics, revistes especialitzades...)

19. - Lliure accés a la part SOCI del nostre web; www.cegracia.cat

20. - Avantatges en viatges a través de MUZTAG; l'agència oficial de viatges del CEG.

Natàlia Llàcer

ALTES DE SOCIS

8468	Pau Muntadas i Gutiérrez
8469	Xavier Ferrando i Cuadradas
8470	Francesc Vicenç Rubio i Chuan
8471	Aldo Cortal i Pedra
8472	Arnau Ollé i Gaitán
8473	Irene Dot i Jordana
8474	Llorenç Sánchez i Vilagran
8475	Xavier Serentill i Moya
8476	Marina García i Santos
8477	Magí Domingo i Tarancón
8478	Isabel García i Benito
8479	Xavier Borrell i Serra
8480	Vicenç Sanz i Arcusa
8481	Oriol Calabuig i Alemany
8482	Andrea M. Mata i Pavia
8483	Montgarri Castillo i Oliver
8484	Luisa Pérez i Abalu
8485	Òscar Aguarod i Palomés
8486	Borja Corominas i Fisas
8487	Xavier Bruses i Manresa
8488	Nacho Pujol i Pereita
8489	Jordi Corominas Fisas
8490	Glòria Gonzalvo Ortuño
8491	Ester Chavarria i Casanova
8492	Eloi Andreu i Tàrrega
8493	Cristina Villanova de Benavent
8494	Emmanuelle Cancet
8495	Xavier Rodríguez i Juárez

Obra Social "la Caixa"

AGENDA

GENER

11, dimarts
Secció de Muntanya
Curs de seguretat en terreny d'allaus

13, dijous
Secció de Muntanya
Curs de seguretat en terreny d'allaus

15 i 16, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
Curs de seguretat en terreny d'allaus

15 i 16, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
MUNTANYA MITJANA-CERDANYA
Raquetes a la Cerdanya (Lles o Aransà).
Coordina: Laia Gabarró

16, diumenge
Secció de Muntanya.
SENDERISME GR 92
Garraf - Vilanova (Garraf)
Dificultat: 24 km
Coordina: Roger Lloses

20, dijous a les 21:30
Secció de Muntanya.
Cicle Buch i Parera. AUDIOVISUAL
Espeleologia
Ponent: Mario Gastón (Club
d'espeleologia Tracalet)

29 i 30, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya.
ALTA MUNTANYA-BESIBERRI SUD
Coordina: Pep Lluís Molinet

FEBRER

5 i 6, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya, SENDERISME-
BÁRDENAS REALES (La Ribera,
Navarra)
Coordina: Roger Lloses

7, dilluns
Secció de Muntanya
Constitució Comisió
MATAGALLS-MONTSERRAT 2011

8, dimarts
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

10, dijous
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

12 i 13, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

12 i 13, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
MUNTANYA MITJANA-RIBERA
D'EBRE
Mora d'Ebre a Benifallet
Coordina: Montse Bilurbina

15, dimarts
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

17, dijous
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

17, dijous a les 21:30
Secció de Muntanya,
Cicle Buch i Parera AUDIOVISUAL
Noves vies a Montserrat
(Presentació Xè premi Vèrtex)
Ponents: Albert i Òscar Masó

19 i 20, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

20, diumenge
Secció de Muntanya.
SENDERISME GR 92
Vilanova - L'Arboç (Alt Penedès)
Dificultat: 18,3 km
Coordina: Roger Lloses

22, dimarts
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

24, dijous
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

26 i 27, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
ALTA MUNTANYA-BASSIERO
Coordinen: Àngels López i José
Vicente

26 i 27, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
Curs iniciació Alta Muntanya

MARS

12 i 13, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
MUNTANYA MITJANA-RIPOLLÈSA
VALLESPÍR - Santuari de Coral
Coordina: Carles Porras

17, dijous a les 21:30
Secció de Muntanya, Cicle Buch i
Parera AUDIOVISUAL

20, diumenge
Secció de Muntanya, SENDERISME
GR 210 - Camí Vora Ter
Montesquiu - Torelló (Osona)
Dificultat: 16 km
Coordina: Roger Lloses

22, dimarts
Secció de Muntanya
Curs iniciació Muntanya Mitjana

24, dijous
Secció de Muntanya
Curs iniciació Muntanya Mitjana

26 i 27, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
ALTA MUNTANYA-SERRERA
Coordina: Alfred Fuster i Fito Vélez

26 i 27, dissabte i diumenge
Secció de Muntanya
Curs iniciació Muntanya Mitjana

29, dimarts
Secció de Muntanya
Curs iniciació Muntanya Mitjana

31, dijous
Secció de Muntanya
Curs iniciació Muntanya Mitjana

INFORMACIÓ
ACTUALITZADA DE
LES ACTIVITATS DEL
CLUB
PODEU VEURE-LA
A: www.cegracia.cat

CANTAIRES MUNTANYENCS

SEGONA TROBADA CORAL DE TARDOR BARCELONA 2010

Aquest mateix títol encapçalava el programa del concert que la Coral Núria, de la UEC de Gràcia, va oferir el passat 14 de novembre a l'església de Santa Maria de Gràcia, juntament amb quatre corals de Barcelona i una de convidada, que tingué la gentilesa de desplaçar-se des de Sabadell per tal d'acompanyar-nos en aquesta trobada que el mestre Gheorghe Motatu va presentar com el segon concert de la Coral Núria que té lloc a la tardor. La referència ens porta a creure, doncs, que ja deu haver quedat instituïda aquesta particularitat tardoral. Els felicitem de tot cor per una tal decisió, i ja saben que en tot moment poden comptar amb la nostra col·laboració.

Les Coral participants van ser: *Coral Corazonistas*, director G. Motatu; *Coral Madrigalistas*, director À. Vilagrassa; *Orfeó Barcelonès*, director C. Sist; *Cantaires Muntanyencs del CEG*, director V. Barbé; *Coral Núria de UEC/Gràcia*, director G. Motatu i *Coral Estrella Daurada (Sabadell)*, director F. Olivella. Abans de cada intervenció es féu una breu exposició de l' historial de la coral corresponent. La nostra presidenta, Elisabet Figuera, tingué cura de realitzar el dels Cantaires Muntanyencs.

El nostre grup interpretà: *Som muntanyencs*, de J. Vila; *Mai enrera*, de V. Barbé i *La dansa de l'amor*, de J. Viñas.

I en el Cant Comú les Corals cantaren (menys la Coral Estrella Daurada): *Comiat al bosc*, de F. Mendelssohn; *El rossinyol*, harm. A. Pérez Moya;

Ave Verum, de W. A. Mozart i *Va pensiero*, de G. Verdi.

En acabar el concert, el mestre Motatu va dedicar aquesta Segona Trobada de Tardor a la celebració dels 70 anys del nostre director Víctor Barbé. Això ens porta a considerar avinent de reproduir el seu "currículum" tal com figurava en el programa de mà que va ser distribuït entre els assistents a l'acte.

Per part nostra agraïm als amics de la UEC la seva distinció i al nostre director li reiterem ben sincerament:

PER MOLTS ANYS MESTRE I COMPANYY VÍCTOR!!!

Aurora Vila i Guàrdia

En el seu segon any, la "Trobada coral de tardor" celebra els 70 anys del Director de la Coral Cantaires Muntanyencs, el Mestre Víctor Barbé i Barbé.

Victor Barbé i Barbé neix a Barcelona el dia 10 de març del 1940. Als nou anys comença a estudiar amb la professora Mercedes Ballester la carrera de piano, la qual acaba l'any 1960. L'any 1952 es feu soci del Club Excursionista de Gràcia on ocupà els càrrecs de vocal, vicepresident i president de la secció de muntanya, i vocal i vicepresident del Consell del Club. L'any 1961 acaba la carrera d'Aparellador. L'any 1967 va conèixer al CEG la que seria la seva esposa, aleshores membre dels Cantaires Muntanyencs, M. Dolors Perez, la qual l'introduí dins del món coral, ingressant poc després com a membre dels Cantaires Muntanyencs, que dirigia el Mestre Josep Vila i Amorós. L'any 1971, conjuntament amb el Mestre Josep Vila i Montserrat Barbé fundaren els Petits Cantaires Muntanyencs, dels quals, a partir de l'any 1981 s'en fa càrrec com a director. L'any 1972 va ser nomenat sotsdirector a proposta del director dels Cantaires Muntanyencs. El 1976 va fundar, a Teià, la Coral Picarol (infantil) i un any més tard la Coral Esclat. L'any 1980 va fundar, a l'Escola dels Àngels d'Hospitalet de Llobregat la Coral dels Àngels. L'any 1981 va assolir la direcció de l'Orfeó Canigó de l'Hospitalet de Llobregat. L'any 1983 va crear, en el si del Cantaires Muntanyencs, la coral intermèdia Grup Rimaia. A partir de l'any 1991 s'encarregà de la direcció dels Cantaires Muntanyencs. Ha fet cursos de direcció amb Mercè Cano, Josep Anton Casas, Maria Blasco i Enric Ribó. En l'actualitat és director dels Cantaires Muntanyencs del CEG i de la Coral Esclat de Teià.

CULTURAL

9ª FIRA DEL LLIBRE DE MUNTANYA AL COLLSACABRA, TAVERNET, 2 i 3 D'OCTUBRE DEL 2010.

El nostre Club ha participat en totes les Fires del Llibre que regularment se celebra al Collsacabra. Aquesta, amb una particularitat especial: el convidat d'honor era el nostre apreciat consoci Joan Cervera i Batariu. Reproduïm tot seguit el discurs que ell va fer durant l'acte. Així podem apreciar millor, amb paraules seves, el que representa una fira cultural d'aquest tipus dins el món excursionista.

Digníssimes autoritats, senyores, senyors, amics de la muntanya i de la cultura,

Els companys de l'organització varen aconseguir, amb la **Fira del Llibre de Muntanya al Collsacabra**, donar vida a un bell somni que personalment acariciava des del dia que vaig saber que en diferents països alpins es realitzaven mostres d'aquest tipus.

Però és que els nostres amics han muntat una Fira amb caràcter propi i de característiques peculiars. Han superat amb escreix les pautes més elementals que són la base perquè les Fires tinguin èxit: la participació tant d'exhibidors (editors, llibreters i autors, a tots els quals hem d'agrair la seva col·laboració) com la de visitants (majoritàriament entusiastes de la muntanya).

Els organitzadors han prescindit de l'encís que podria tenir Barcelona, el cap i casal de Catalunya, *la ciutat de fires i congressos*. I també han defugit aquelles ciutats mitjanes, més o menys properes, que tenen una tradició cultural ben acreditada.

I ho han fet amb una demostració d'autoestima important, prenent per base no la globalitat comarcal d'Osona, sinó l'àmbit d'una subcomarca, el Collsacabra, de tant de sabor llegendari i tan coneguda ja pels primers excursionistes. I, encara més, no han volgut fer-la en un mateix lloc, ni aprofitar-se d'unes instal·lacions fixes que els resolguessin els problemes logístics; no, l'han volguda itinerant. L'equip organitzatiu s'ha situat, des del primer moment en aquest allunyat, però radicalment cultural racó del nostre país, no massa ben comunicat i sense una excessiva explotació turística.

I l'èxit s'ha fet present... I per què, si tot semblava anar-hi en contra? Doncs ben simplement, per l'entusiasme, la fe i la perseverança d'uns homes i dones que, fent pinya, han esmerçat temps i esforços per a reeixir. Només es guanyen les batalles que hom accepta sense ànim de recular... quan es fan sense parar-se a pensar si es guanyarà o es perdrà. La victòria arriba per camins costeruts i difícils... camins que són els que ha de recórrer l'excursionista, l'escalador... el pagès, el pastor i tot aquell que va a la muntanya.

La muntanya, amics, no es conquista ni es venç. És ella la que ens conquista, la que ens enamora, la que ens encisa... Nosaltres som els vençuts, els enamorats!

Ens cal agrair aquests esforços. Ai del poble que no reconeix la dedicació i fins i tot el sacrifici dels seus fills! Un poble ingràt mai no serà lliure. I aquí és on cal deixar constància de la feina ben feta pels organitzadors, any rere any.

Recordo quan l'amic Ernest em va proposar d'acompanyar-lo, juntament amb el president del Centre Excursionista L'Esquirol, a fer unes primeres gestions en diferents Conselleries de la Generalitat de Catalunya; la Federació d'Entitats Excursionistes i altres Institucions. Tinc ben present que ens vam adreçar, molt especialment, a l'Eduard Delgado, tan vinculat a Taverntet, que dirigia l'Observatori Europeu InterArts de Polítiques Culturals del Consell d'Europa, d'Estrasburg, el qual no tan sols ens va donar tot el seu suport, sinó que va ser un dels primers impulsors de la Fira.

Vullesmentar també, si m'ho permeten, el Club Excursionista de Gràcia —el meu— que des de l'inici hi ha col·laborat estretament.

I ara no voldria seguir endavant sense agrair, molt sincerament, a tots els membres de la Fira del Llibre de Muntanya, la decisió presa d'anomenar-me'n president d'honor. Títol que m'honora amb escreix i que equival, per un excursionista amb modestes aficions literàries, haver fet el cim més alt!

També crec que és de justícia fer un esment especial dels presidents d'honor que m'han precedit. El prestigi del seus noms fa que em senti com un intrús entre ells. I vull retre aquest homenatge, en primer lloc, expressant el meu condol per la pèrdua de la gegantina figura de **Joan Triadú**,

president d'honor de la 1ª Fira, eminent pedagog, escriptor i estretament relacionat amb el Collsacabra des d'aquells Certàmens Literaris de Cantonigròs, en plena foscor franquista. També cal recordar el gran filòsof i humanista, traspassat recentment, **Raimon Panikkar**, que, des dels estimbals de Tavertet, ofería al món sencer el seu pensament i les seves ensenyances. I, els sortosament entre nosaltres: **Antoni Pladevall**, historiador, fervent admirador del Montseny. **Martí Boada**, naturalista, divulgador de la salvaguarda del paisatge i de les muntanyes de tot el món. **Conrad Blanc**, expresident del Centre Excursionista de Catalunya i rellevant alpinista. **Kurt Diemberger**, alpinista austríac, destacat himalaista i escriptor. **Marta Ferrusola**, excursionista, impulsora del respecte per la muntanya, en tant que fundadora de Mountain Wilderness de Catalunya. I **Jordi Pons**, alpinista i himalaista, amb qui he compartit responsabilitats federatives i de protecció de les altes muntanyes.

Per a tots ells la meva més sincera admiració.

Cada Fira ha tingut una temàtica i un objectiu ben concret i encertat. En aquesta ocasió és "**Pagesia i Muntanya**", aspecte que, en saber-ho, em va produir una veritable satisfacció. Tot seguit, la meva memòria va retrocedir als anys quaranta, quan en tenia 14 i vaig passar la nit, per primera vegada, en la pallissa d'una masia dels Cingles de Bertí, on els propietaris ens hi varen deixar dormir sense acceptar cap remuneració. I aquesta bona acollida la vàreig trobar sempre per tot Catalunya. Aquí mateix, sota d'aquests penya-segats, al poble de Sant Romà de Sau hi vàrem pernoctar, de camí a Tavertet, Rupit i la Font Picant, quan encara no existia l'embassament.

I tantes i tantes pallisses dels Pirineus, del Pedraforca, de les Terres de l'Ebre, com el mas d'en Blanco, a Horta de Sant Joan, on, a més, ens alimentaren dient-nos "mengeu petaques, mengeu". Moltes gràcies a tots aquells que ens donaren aixopluc generosament, i que foren un magnífic exemple de bonhomia i de confiança, en els meus anys d'adolescència i joventut.

El temps passa, però sempre, d'una manera o altra he anat mantenint el contacte amb la pagesia del nostre país, sobretot durant els anys d'activitat a Mountain Wilderness de Catalunya on, juntament amb les entitats germanes internacionals, vàrem realitzar diverses accions que permeteren treballar a favor d'un dels nostres punts fonamentals: intentar aconseguir que la gent de muntanya pogués viure en el seu propi territori i que no l'hagués d'abandonar per manca de suport i desenvolupament econòmic, social i cultural.

Ara bé, els anys han passat, i ja en fa set que col·laboro en una recerca iniciada per Albert Manent, home polifacètic i polièdric, que recull els noms populars dels núvols, les boires i els vents, comarca per comarca i poble per poble, a base d'entrevistar pagesos, pastors, homes de bosc i, si s'escau, pescadors i mariners. I, ves per on, aquesta tasca ens ha portat a parlar amb més de 750 persones relacionades amb el moll de l'os del que és el tema d'aquesta Fira: "**Pagesia i Muntanya**".

De fet, el nostre treball intenta mantenir la memòria col·lectiva d'un període de la nostra història que les transformacions que s'estan produint en el món rural deixarà submergida en el bagul dels records. I voldríem que les futures generacions rescatessin d'aquest bagul la terminologia popular i tradicional d'uns fenòmens atmosfèrics que ja no coneixeran per transmissió oral dels més grans, ni tan sols per experiència pròpia, sinó que els hi hauran arribat unes altres definicions, més tècniques i científiques, sens dubte, però, també, sense el caliu humà de l'experiència viscuda.

Les reunions que hem mantingut amb aquests homes de la terra i del mar els converteixen en els veritables protagonistes de les trobades. Els seus profunds coneixements de la cultura popular, alhora que una estima exemplar per la terra que treballen i una memòria singular dels temps passats, ens han permès de navegar per uns espais que ja no tornaran. A tots ell, i a tota la pagesia catalana, el nostre reconeixement més sincer!

I acabo amb un fragment del pròleg del llibre "LA VIDA A PAGÈS", del bon amic Martí Boada, que resum encertadament la temàtica d'enguany i posa de manifest tot el que devem, i és molt, a la pagesia catalana:

"A LA CULTURA PAGESA LI HEM D'AGRAIR, ENTRE MOLTES ALTRES COSES, L'EXCEPCIONAL CONTRIBUTIÓ AL PAISATGE DEL PAÍS".

Moltes gràcies, una vegada més, a l'organització per la seva deferència. I tinguin la seguretat que estaré sempre al seu costat per tot allò en què modestament pugui col·laborar. Molt agraït també a tots vostès per la seva assistència, que dóna sentit i ànima a la **novena Fira del Llibre de Muntanya del Collsacabra**.

+++++

Enhorabona, Joan!

Dolors Làzaro i Palau

(Fotografies a la portada)

Relació dels presidents d'honor:

- 1ª 2002. Tavertet.-** Tema: "La muntanya en general i el llibre de muntanya" – **Joan Triadú.**
- 2ª 2003. Santa Maria del Corcó - L'Esquirol.-** Tema: "L'aigua a la muntanya" – **Raimon Panikkar.**
- 3ª 2004. Rupit i Pruit.-** Tema: "Les comunicacions a través de les muntanyes" – **Antoni Pladevall.**
- 4ª 2005. Cantonigròs.-** Tema: "L'home i la muntanya" – **Martí Boada.**
- 5ª 2006. Tavertet.-** Tema: "Medicina i seguretat a la muntanya" – **Conrad Blanc.**
- 6ª 2007. Santa Maria del Corcó – L'Esquirol.-** Tema: "El canvi climàtic a Catalunya" – **Kurt Diemberger.**
- 7ª 2008. Rupit i Pruit.-** Tema: "Dona i muntanya" – **Marta Ferrusola.**
- 8ª 2009. Cantonigròs.-** Tema: "La muntanya per dins" – **Jordi Pons.**
- 9ª 2010. Tavertet.-** Tema: "Pagesia i Muntanya" – **Joan Cervera.**

CONCLUSIONS DE LA TAULA RODONA SOBRE EL FUTUR DE L'EXCURSIONISME

Tavertet, 3 d'octubre 2010

Membres de la Taula:

Sr. Jordi Camins

Alpinista, Escriptor i Observador Glaciòleg

Dr. Francesc Roma

Excursionista i Dr. En Geografia Humana

Sr. Daniel Planas

Alpinista i President de la FEEC

Sr. Víctor Riverola

Alpinista i periodista de Punto Radio.

Sr. Hilari Moreno

Espeleòleg i President de la F. C. Espeleologia

Moderador:

Francesc Sanahuja

(President del C.E. de Gràcia i expresident de la FEEC)

L'excursionisme és una activitat implantada a Catalunya des de fa més de 160 anys. En el període del romanticisme va fer caure les barreres que composaven les muralles de les grans ciutats i, els diferents gremis i grups socials van decidir anar a la recerca dels espais naturals que eren fora dels indrets habituals de residència. També és cert, que l'avantatge de fer reunions en espais oberts per parlar d'inquietuds personals, socials i posteriorment esportives, van fer que Catalunya fos un bressol d'entitats excursionistes i, exemples d'aquesta inquietud van ser entitats com el CEC, C.E. Badalona, posteriorment la UEC o el mateix C.E. Gràcia fundat l'any 1.922 amb el nom de "Mai Enrere". Aquesta activitat, amb l'evolució de la societat i tenint com a referent les grans aventures de les expedicions angleses, a les altes muntanyes del Tíbet amb motius geogràfics, va esdevenir un esport en alça.

No cal dir que avui en dia les diferents possibilitats o les derivades de les mateixes que ha generat el nostre entorn són per exemple;

L'alpinisme, el senderisme, l'excursionisme, l'esquí de travessa, les raquetes, l'escalada indoor, l'escalada alpina, l'ús del boulder, l'escalada en glaç, el caiac, la bicicleta de muntanya...

Des de l'àmbit de la competició, val la pena recordar activitats nascudes dels esports de natura com el "dry tooling", les curses d'esquí de muntanya, les curses de raquetes de neu, les competicions d'escalada indoor amb les seves derivades, les curses d'orientació, les travesses de resistència com la Matagalls Montserrat. I per últim les possibilitats d'esport i salut, amb les diferents pràctiques que avui en dia es desenvolupen, com les caminades per ciutat amb col·laboració dels CAPS i, com exemple les que s'organitzen per Gràcia per la nostra entitat. Per últim, el gran impacte del turisme de muntanya, verbi gratia França que és el primer país del món amb ingressos per a turisme, el de muntanya representa la segona línia d'ingressos tenint present que l'esquí alpí també està inclòs.

Un cop dit això, les qüestions són:

- Quin paper tindrem en un futur les entitats excursionistes catalanes?
- Serem capaços d'aprofitar una situació d'oportunitat com la que ens dona el mercat de crisi actual?
- Quan arribi el creixement econòmic normalitzat, estarem en situació de fer ofertes d'activitats amb les possibilitats econòmiques i, d'increment de quota de mercat que això representa?
- Farem prou atractives les activitats, en general, dels nostres clubs pels infants, el jovent, la societat en general o la gent gran?
- Que succeirà amb les inquietuds socials que fins ara representàvem les entitats?, avui en dia la nostra representació en moviment de defensa de la nostra cultura és minsa, les biblioteques i arxius oficials han substituït el nostre patrimoni, la nostra presència en les universitats e indrets formatius ja no és visible, així doncs, quin serà el nostre espai?
- Quan volem prendre decisions en assemblees federatives, la nostra presència en les mateixes no arriba a un 15% de l'univers dels clubs de muntanya i, crec que és motiu de preocupació el baix interès per aportar idees de millora per part del nostre món.
- És cert que tenim alpinistes que es dediquen a fer activitats de nivell, però sembla que son al marge de les entitats. Les empreses privades ofereixen serveis exactament iguals als de les entitats, a un

preu més elevat i per contra tenen la seva clientela i amb guanys.

- Des de la vessant de gestió dels clubs, la línia empresarial i el valor afegit que representa gestionar les entitats amb els mateixos criteris, serà acceptat de forma addidient?

L'aprofitament de les noves tecnologies, les xarxes socials per transmetre les nostres propostes d'activitats, les nostres gestions, la promoció a través de plans de màrqueting, la bona utilització dels mitjans de comunicació, etc. Són compatibles amb el nostre esperit de vegades anàrquic?. Amb aquestes reflexions el Club Excursionista de Gràcia va proposar aquesta taula rodona, amb la participació d'alguns experts, amb l'objectiu de despertar l'interès envers el futur del nostre esport.

Crec important fer una valoració quantitativa de les nostres possibilitats i, aquí tenim una gràfica estimativa d'una estimació pròpia que ens demostra la possible evolució de creixement i, per tant, d'oportunitat de futur.

*		Valor absolut	Pes relatiu
TOTAL POBLACIÓ A CATALUNYA		8.000.000	
NUCLIS FAMILIARS	3,1	2.580.645	32,3%
ESTIMACIÓ PRACTICANTS D'ESPORTS A LA NATURA		600.000	7,5%
INSCRITS A CLUBS		90.000	1,1%
FEDERATS		25.000	0,3%

*Elaboració pròpia

En el seu moment va estar declarat com l'esport nacional

de Catalunya. Avui en dia i, com exemple, l'ex Secretaria General de l'Esport ha destinat en vuit anys aproximadament cent-mil euros per a manteniment de refugis.

A França i amb mitjans de la U.E., s'ha gastat en un únic refugi (el Gutes) sis coma cinc milions d'euros. Crec prou evident l'interès que desperten les nostres activitats, quan

tenim un teixit federat dels més importants dels col·lectius esportius de Catalunya.

Un cop feta aquesta introducció, les reflexions dels participants van estar:

Que les entitats han de defensar el seu patrimoni tant l'esportiu com el cultural per a utilitzar-l'ho com a referent de qualitat de serveis a la societat.

Que la professionalització del nostre esport ens condicionar en el futur, doncs l'increment de les ofertes de guiatge turístic demostren que cada dia la societat demana les activitats organitzades, en contra de la filosofia de les entitats d'ensenyar als seus socis a ser autosuficients en la pràctica dels esports de natura.

El domini de la comunicació és imprescindible, per a arribar a la societat de forma fefaent i directe.

Possiblement s'instaurarà l'adaptació de productes per part de les entitats en funció de les demandes socials (servei a la carta) vs la targeta VISA (segons nivell econòmic del públic).

Valoració de les activitats tipus "Carros de Foc" que fan ús de les nostres eines (refugis), per a ús comercial aliè al nostre entorn i, mantingut amb recursos excursionistes.

Aprofitament de les eines TIC per a promoció i oferta dels nostres serveis, (xarxes socials, d'organització, de promoció, etc).

Hem d'organitzar activitats bé, hem de preparar-les logísticament bé i desenvolupar-les millor, però el més important és difondre-les molt millor. En cas contrari, és com no fer-les.

Aprofitament del nostre patrimoni excursionista com el cas d'entitats centenàries (C.E. Terrassa, CEC, etc.)

Els refugis han d'esdevenir hotels de muntanya? Ens manca una segona línia de serveis com son les gîtes d'étape per apropar la muntanya a la societat? Qui ho gestionaria? Etc... La Vall Ferrera és un referent?., Dins l'àmbit d'activitats especials com l'espeleologia propera als nostres esports cal, remarcar que els aspectes de la seguretat i la prevenció, i per tant la formació contínua és imprescindible!

En resum, és evident la necessitat d'un congrés de l'esport amb la participació de tots els implicats en el nostre món (Federacions, Clubs, Esportistes, representació de la societat, institucions, etc) que ens aportin valor afegit a les nostres inquietuds i, fer una pla de futur que ens ajudi a apropar-nos a la nova societat, per tal de transmetre la nostra filosofia d'esport i, no perdre més oportunitats que ens durien a un camí divergent del que la societat ens reclama.

Francesc Sanahuja i Toledano
President del Club Excursionista de Gràcia

Valoració del president de la FEEC el sr. Daniel Planas, com a ponent de la taula rodona:

En Daniel Planas, com a president actual de la FEEC, vol aportar aquestes reflexions envers el futur de l'excursionisme català, per tal de que les actuals juntes directives reflexionin sobre quines vies de gestió, cal treballar per a recuperar el protagonisme que al nostre esport li pertoca.

El futur de les entitats estarà molt condicionat a la capacitat de les mateixes d'oferir més serveis als seus associats, assegurances, excursions, viatges, informació, formació, etc...

El que no podem oblidar mai és que a les entitats s'està duent a terme una gran feina de voluntariat social que conforma el civisme del nostre país, i que sense l'aportació d'aquest, la pràctica esportiva a Catalunya seria pràcticament inexistent.

La xarxa de refugis i senders són infraestructures esportives amb una gran incidència en el turisme, tant a nivell nacional com internacional, i a més a més participen fent promoció de les comarques de muntanya sovint deprimides.

Aquestes xarxes no han tingut el suport que es mereixen per part de l'Administració, per a assolir un necessari desenvolupament que permeti complir les expectatives dels usuaris.

És necessària, per tant, una política *d'alta muntanya* amb totes les seves implicacions, per a ajustar-se a la realitat del nostre país; un país de muntanyes on l'excursionisme és l'esport majoritari.

Una altra política assenyada seria apostar decididament per la conscienciació de la població, de la necessitat d'adquirir uns coneixements bàsics per a accedir amb seguretat a la muntanya.

La funció de les nostres entitats, en aquest sentit, és indispensable, amb resultats tangibles durant generacions.

Queda demostrat que gravar i castigar l'excursionisme amb una taxa de rescat, no és l'orientació addient.

En un futur immediat es pretén instituir una indústria de l'esport. En aquest projecte, no es pot obviar la funció i l'opinió del teixit social i esportiu present, amb més de 150 anys d'història, experiència i servei a Catalunya.

Cal que fem un esforç d'adaptació, aprofitant les noves tecnologies, per incidir en els mitjans de comunicació, amb l'objectiu de mostrar la dimensió real del nostre col·lectiu.

Daniel Planas
President de la FEEC

COL-LOCACIÓ D'UNA PLACA EN COMMEMORACIÓ ALS HEROIS DE GRÀCIA, AFUSELLATS EL JULIOL DE 1856

Cementiris de Barcelona, el Districte de Gràcia, el Taller d'Història de Gràcia i el Grup 1850 es van trobar el passat 30 d'Octubre al cementiri del Poble Nou, per reposar una placa commemorativa d'uns fets luctuosos ocorreguts l'any 1856 a Gràcia.

Aquesta placa, que ja l'havia erigit la gent de Gràcia a finals del segle XIX, es va destruir degut a la seva antiguitat i ara ha estat restaurada per iniciativa d'aquestes quatre entitats. S'aixeca just davant de la fossa comú on reposen els 18 herois.

Un grup de treballadors de Gràcia que havien fugit de la repressió del general Zapatero dins la vila, i continuaven la revolta política pels voltants de Sallent, van ser detinguts el 28 de juliol del 1856. Aquell mateix dia van ser conduïts a Barcelona i per ordre sumariíssima donada pel general Zapatero van ser afusellats en unes circumstàncies especialment cruels que van colpir les poblacions de Gràcia i de Barcelona.

Dues hores després d'arribar a Barcelona, els presos van ser traslladats a Gràcia sense que se'ls informes del motiu d'aquest desplaçament. Un cop arribats a la vila, les autoritats els comunicaren la sentència de mort que havia de ser executada immediatament sense tràmits, judicis ni possibilitats d'apel·lacions.

Dies després, el general Zapatero va fer detenir un jove de 22 anys, geperut que, es deia que havia participat en l'assassinat dels militars. Així va ser com Jaume Puig va ser executat el dia després de ser detingut, negant sempre la seva participació. La indignació de la vila de Gràcia va ser més gran quan un any més tard les autoritats van detenir un altre geperut acusat del mateix delictes.

La repressió del capità general de Catalunya continuà durant mesos i, tot i les queixes de la societat barcelonina per la seva crueltat, arbitrarietat i falta de respecte per la llei, el Govern de la monarquia premià la seva actuació i l'ascendí a tinent general.

Volem rendir un homenatge a cadascun d'aquells xicots detallant el seu nom i prenent així consciència de la seva trista història:

Baltasar Amorós
Vicent Martí
Julià Payesa
Ramon Pujadas
Joan Zaragoza
Jaume Vallès
Ramon Esteban
Facund Calaf
Queló Burrell

Joan Sue
Joan Blasco
Jaume Casanellas
Jacint Cortès
Ignasi Inglès
Josep Soler
Jaume Urpí
Antoni Coll

I víctima d'un funest error: **Jaume Puig**.

Dolors Làzaro i Palau

RAL-LIS DE L'AMISTAT FRANCO-CATALANS CINQUANTENARI

Durant 39 anys el nostre Club va participar en els Ral-lis d'Amistat entre Catalunya i França. El primer, el 1961 a Vialavert en Sidobre, un terreny de càmping del CCDF i el següent a casa nostra, al Bruc. Els creadors, André Denis i el nostre desaparegut amic Josep Casals, entre altres.

Aquells Ral-lis, que se celebraven regularment per Setmana Santa, van fer possible unes trobades d'Amistat entranyables, i el coneixement cultural dels dos països, així com la possibilitat de fer visites, excursions i participar en diferents actes.

Al Club, hem rebut una interessant carta del nostre amic Bernard Leclair de Tolosa en la qual ens recorda que el proper 2011 farà 50 anys d'aquella iniciativa i ens convida a retrobar-nos el 26 d'abril a Sante Marie La Mer, un càmping municipal.

Ha recaïgut sobre Mr. Leclair aquesta responsabilitat, degut a la sobtada desaparició de Mr. Violí, president del Càmping Club de França.

Les persones que estiguin interessades en aquesta trobada rebran més informació pròximament. Podeu dirigir-vos a la secretaria del Club. Recordeu que la proximitat del lloc, faria possible la visita en una jornada.

DATA NR.	LLOC
1961 1	Vialavert en Sidobre
1962 2	Eis Brucs
1963 3	Saint Gaudens
1964 4	Castelldefels
1965 5	Roques Sur Garone
1966 6	Planes
1967 —	Sense encontre (a Sainte Marie la Mer)
1968 7	Les Avalats
1969 8	Cala Montgo (L'Escala)
1970 9	Vallont Pont d'Arc
1971 10	Sitjes
1972 11	Mazamet
1973 12	C. Filipina (Viladecans)
1974 13	Muret (Domaine de Brioude)
1975 14	Begur
1976 15	Castres (Domaine de Lostange)
1977 16	C. El Sornbrero (Banyoles)
1978 17	Vallon Pont d'Arc
1979 18	C. Torrelamora (Altafulla)
1980 19	Mazamet
1981 20	Garriguella
1982 21	Realmont
1983 22	Castelló d'Ampuries
1984 23	Ondes
1985 24	Blanes
1986 25	Les Avalats
1987 26	Begur
1988 27	Castres
1989 28	Garriguella
1990 29	Saint Jean en Royans
1991 30	Sitges

1992 31	Saint Pierre la Mer
1993 32	Olot
1994 33	Vauvert
1995 34	Blanes
1996 35	Vaison la Romaine
1997 36	L' Escala
1998 37	L'Estang
1999 38	Blanes
2000 39	Saint Marie la Mer

La llei de l'occità converteix l'Aran en la capital d'Occitània

El 22 de setembre el Parlament va aprovar el Projecte de Llei de l'aranès, que reconeix, protegeix i promou aquesta llengua com una de les oficials de Catalunya. És reconeguda la unitat de la llengua occitana, potencia l'existència d'aquell poble i situa la Vall d'Aran al centre de les relacions occitano-catalanes i garanteix la pervivència de la llengua pròpia de l'Aran.

El text fomenta i regula l'oficialitat de l'aranès i el seu ús a les institucions pròpies de la Vall d'Aran i a la Generalitat, que en aquest territori, com en el Consell General de l'Aran i en els ajuntaments, l'haurà d'utilitzar en les relacions amb els ciutadans.

Amb aquesta llei Catalunya incrementa la seva imatge de respecte cap a les minories i dona valor a la identitat pròpia d'Occitània. I així, l'agermanament de la llengua catalana i occitana esdevindrà una realitat, ja que l'Aranès serà d'ús preferent en tots els organismes públics, i també als mitjans de comunicació aranesos, a l'ensenyament i a la toponímia. Catalunya crea un espai on tots els occitans del món hi tenen cabuda.

Maria Dolors Làzaro

MUNTANYA

Ascensió al pic Aletschorn (4.195 m, Alps Suïssos regió del Bearn) en travessa, 21 a 23 de juliol.

Aquest és un quatre mil que té l'encant de ser un pic poc freqüentat, així com tota la zona que l'envolta. No lluny d'allà es troben els molt més coneguts i concorreguts Monch i Jungfrau. Però al Aletschorn, els qui de veritat viuen la muntanya hi trobaran la pau i la connexió amb la natura.

Aquesta travessa consisteix a pujar el cim per la seva cresta nord-est accedint-hi des de la vall del Mittelaletschgletcher i el refugi lliure Mittelaletschbiwac i descendir per la seva cara sud-est i la gelera Oberaletschgletcher, fent nital refugi guardat Oberaletschütte.

Per això ens apropem amb cotxe remuntant la vall del riu Roine passant per Brig en direcció al coll del Furka, fins al poble de Betten, on prendrem un telefèric que es troba a la sortida del poble i amb el que pugem al petit poble de Bettmeralp (cota 1.884 m). Des d'aquí ens dirigim per un camí indicat fins al llac Bettmersee, i des d'aquí per un altre camí també indicat fins a Biel, que és una mena de coll. Des de Biel hem de prosseguir per un camí que flanqueja per sobre la riba esquerra de la Grosser Aletschgletcher fins a la cota 2.348,6 m, que està senyalitzat sobre el terreny amb una pilona, i aquí hem de descendir cap a la gelera seguint alguna que altra fita per terreny caòtic. Travessem aquest mar de gel - el Grosser Aletschgletcher és la gelera més gran dels Alps, amb 23 km de longitud, 120 km quadrats de superfície i una profunditat que va de 115 a 900 m- , fent ziga-zagues per esquivar les esquerdes, mentre gaudim de l'espectacle de belles formacions de gel.

Al altre cantó de la glacera, accedim a la vall del Mittelaletschgletcher. Al peu de la vall, ens hem de situar a la riba esquerra, on trobarem un sender que discorre primer per la morrena i més amunt pel glaç del mig de la gelera. Aproximadament a 2.700 m d'alçada hem de girar a la dreta, sortint del gel i accedint per terreny descompost a la roca, on retrobem el sender. El refugi Mittelaletschbiwac es troba a 3.013 m d'alçada, està equipat amb flassades, però no amb cuina ni estris per cuinar. Per la resta és acollidor i cuidat. Allí coincidim amb dos bascos cordials.

L'endemà, des del refugi hem d'anar a assolir primer el coll del Aletschjoch (3.629 m), dibuixant el trajecte un arc de dreta a esquerra. Comencem partint del refugi en direcció nord-oest, primer per roca seguint unes fites, més endavant ens situem a la gelera, ascendint per la dreta per evitar les esquerdes del mig. Nosaltres ens vam trobar gel en aquest costat; malgrat això era més fiable pujar per aquí per tal d'evitar les esquerdes.

Refugi Mittelaletschbiwac i cascada de seracs

Al coll, boniques vistes i continuem per l'esquerra per una estreta aresta de neu amb cornisa. Seguim per la cresta, passant pel punt 3.718 m, on desemboca l'aresta Hasler - una altra via d'ascensió que compte amb passos de II i III graus - i arribem a un altiplà de neu que creuarem fins a arribar a un punt en què el pendent es torna fortament empinat i hi ha una esquerra en el lloc on el terreny canvia d'inclinació. Aquest pendent no és molt llarg però sí que és bastant dret i té gel davall d'uns cims de neu, per la qual cosa vam necessitar dos piolets; aquest va ser un d'aquells moments en què t'alegres immensament d'haver decidit carregar el pes d'un consistent piolet de gel. També ens va venir molt bé aquest piolet després a la baixada, per desgrimir el final d'una gelera que finalitzava en forma abrupta en pendent fort i gelat.

Aresta norest del Aletschorn

Al acabar aquell tram s'arriba a una lloma que seguim cap a la dreta. Baixem una mica i girem cap a l'esquerra, travessant un replà per assolir una cresta de roca i neu que ens du fins al cim. Aquí trobem els bascos que ja baixen i ens alerten de la poca visibilitat que hi ha al cim, per el que ens pregunten si continuem decidits a fer la travessa. Nosaltres els diem que depèn de les condicions que ens trobem quan estiguem dalt del cim, que no descartem baixar per on hem pujat en nom de la seguretat. Amb gran

Al cim

il·lusió arribem dalt del cim, i mentre ens fem unes fotos i mengem, s'esvaeix la boira del cantó de la cara sud-oest per on hem de baixar. Fantàstic...! I apareix davant nostre la llarga aresta de roca i les estaquetes que hi ha col·locades per frèpel si fa falta. Aquestes estaquetes també vénen molt bé per orientar-se, ja que aquest vessant és un territori rocós caòtic on fàcilment un es pot desorientar. A més a més, és un terreny en fort pendent i descompost, així que quan portem uns metres baixats, optem per passar la corda per les estaquetes i despenjar-nos, per a més rapidesa i seguretat.

Desgrimpada del final de la gelera

Quan s'acaben les estaquetes continua havent-hi fites, fins que arribem a la glacera, la qual passem anant primer cap a l'esquerra i després més avall girem a la dreta, seguint unes antigues traces que coincideixen amb les referències que tenim. A la gelera hem de sortejjar amb molta cura cert nombre d'esquerdes, i el final es presenta abrupte, gelat i en fort pendent, el que ens exigeix colpejar fort amb els grampons i els dos piolets, amb gran concentració i inversió d'energia, i, com sol passar amb els passos més dificultosos, també són aquests els que ens proporcionen més sabor i bones sensacions. Una observació sobre el material: portar un piolet de gel aquí, va fer que gaudíssim de les dificultats, que d'altra manera probablement hagués estat més un patiment que altra cosa. Així doncs, val la pena carregar aquest material.

A partir d'aquí encara resta un llarg descens per roca, ara ja simplement caminant, i després uns tres quilòmetres pel llit de la gelera Oberaletschgletcher. Aquí la ruta més senzilla i rendible és seguir els pals blaus de senyalització

que ens porten fins al peu de les escales del refugi.

El refugi Oberaletschütte (2.640 m.) es troba sobre la roca en fort desnivell respecte de la glacera, degut a la disminució del seu gruix durant l'últim segle, per la qual cosa haurem de pujar per unes **e s c a l e s** metàl·liques de mà ancorades a la paret. Quan ens trobem al peu de les escales comencen

Baixada per la cara suroest

a caure gotes i s'apropa una tempesta; girem els piolets a la motxilla posant les puntes mirant cap avall i pugem tot el de pressa que podem - això ha estat la cirereta del pastís després d'aquesta llarga travessa - perquè no ens agafi de ple la tempesta. Encara i així arribem xops al refugi. Però clar, estem contents. Ha estat una travessa potent i estem baldats. La nostra ressenya marcava 5-6 hores de pujada i 7-8 de baixada. Nosaltres l'hem fet en un total de 14 hores. La baixada és realment dura, ja que hi ha tant un important desnivell, com una considerable distància, i treballosa - roca descomposta al principi, molta estona de caminar sobre blocs, gelera trencada, desgrimpada en gel al final d'aquesta última -. Si l'objectiu és senzillament fer el cim, us recomano la via de l'aresta nord-est fent nit al refugi Mittelaletschviwak, ja que és molt més estètica que la de l'aresta sud-oest, l'itinerari va més per la neu, mentre que el segon discorre per una llarga aresta de roca. Però encara que la travessa és molt dura per la seva llargària i perquè la baixada és un tant empipadora, us la recomano per la varietat del territori, la satisfacció d'una gran travessa i la interessant desgrimpada en un salvatge territori gelat.

L'endemà ens resta el retorn des del refugi a la estació de telefèric de Belalp, 4,30 h per un camí que només porta construït cinc anys, gràcies al qual no cal baixar a la glacera, flanquejar per la muntanya al llarg de la vall i és molt més còmode que el que va per baix. De Belalp baixem a Blatten amb el telefèric, després l'autobús a Brig i des d'aquí en tren tornem a l'estació de Betten, d'on havíem sortit.

Per la nit al càmping una ampolla de cava va caient, expressió de la nostra alegria per haver pogut assolir aquesta travessa que feia temps que ens atreia, i per tot el que ens hem esforçat i gaudit.

Que tingueu belles excursions i les gaudiu plenament.

Vam fer aquesta activitat l'amic Francesc Andreu de la Unió Excursionista d'Anoia i jo mateixa.

Bibliografia: Goedeke, Richard *Cuatromiles de los Alpes por vías normales*. Editorial Desnivel.

Rosa Salas Ricart

CARTA A EDURNE PASABAN

Barcelona, 2 de novembre de 2010

Benvolguda Edurne,

Des del **Club Excursionista de Gràcia (CEG)** de Barcelona, ens complau enviar-te la nostra més sincera enhorabona, pel fet d'haver estat reconeguda oficialment, com la primera dona del món que ha arribat a conquerir els punts més alts dels 14 vuit-mils. Felicitats! pels teus 14 grans èxits. Per a nosaltres, el saber la notícia ha generat una autèntica satisfacció i, un gran goig entre els socis de l'entitat gracienc. Per a nosaltres ets i seràs, la reina dels vuit-mils.

Has fet història i el teu nom romandrà intacte en la memòria dels amants de la muntanya, com ho és ja el d Reinhold Messner, el teu homòleg masculí, i ho són també el d'Edmund Hillary i el seu xerpa Tenzing Norgay, (els primers homes en arribar al "sostre" del món, l'Everest), - o sir George Everest- (pioner en mesurar l'alçada del mateix cim).

Ja ets, a dia d'avui, un referent únic pel món en general i, pel món femení en particular, un exemple a seguir, pel que fa al que representa completar objectiu rere objectiu, sense defallir. Perseverant, incansable, lluitadora, insistent, treballadora, incomparable... , tant en solitari com en equip, fem extensible la felicitació no només a la teva extraordinària persona sinó també a l'equip que ha estat al teu costat i, que sense cap dubte, ha fet possible que el teu somni s'hagi fet realitat.

Un cop més: **Moltes felicitats Edurne!**

Nàtalia Llàcer i Pascual
Responsable de Comunicació
Club Excursionista de Gràcia (CEG)

CLUBS AMB COR

BARNATRESC 2010

Un any més, la nostra entitat va organitzar el passat 16 de maig la **Caminada de Gràcia BARNATRESC 2010**.

La caminada va ser per l'interior i les rodalies de la nostra vila.

Tenia una llargada 9,840 km i van arribar 1.325 caminadors.

La sortida es va donar de les 9 h a les 9,30 h en el palau municipal d'esports de la Vall d'Hebron.

I es va passar per molts carrers entre els que destaquem: Granja Vella- Rambla del Carmel- Jardins Frederica Montseny- Ronda del Guinardó- Sant Antoni M. Claret- Av. Gaudí- Roger de Flor i Plaça de Joaníc, on hi havia l'avituellament.

Seguien per Torrijos- Plaça de la Virreina- Ventallat- Plaça del Nord- Sant Salvador- Jardins del Dr. Balcells- Plaça de Lesseps- Av. Mare de Deu del Coll- Plaça de Mons- Jardins Dr. Comas i Lleberia- Passeig de la Vall d'Hebron fins l'arribada al mateix palau municipal d'esports.

Com en anys anteriors els responsables de les diferents àrees han estat: Miquel Fernández, Josep Portell i Rafel Saperas.

I del fulletó en forma de llibret que es va fer per aquesta ocasió el text, el confeccionà Elsa Castellà i la composició Guillem Martín.

Tots aquests, com a caps visibles, però hem valorar molt el suport físic que hem tingut un any més de molt socis de la nostra entitat per estar en els controls de sortida, avituellament i arribada que sense ells, no haguéssim pogut fer aquesta activitat.

Només cal dir a tots, moltes gràcies i ens agradaria poder tornar a comptar amb tots vosaltres per a la propera BARNATRESC.

Rafel Saperas

UNES JORNADES PARTICULARS A LA RIOJA(NA)

Impressions d'un excursionista

Quan en Joan Anton i la Montserrat em van convidar a participar en la sortida del Club Excursionista de Gràcia a la *Sierra de la Demanda* el cap de setmana de Tots Sants, no vaig dubtar gaire a acceptar la invitació i a afegir-me a la colla. L'experiència que havia tingut en la sortida de l'estiu a Núria-Carança, tot i que una mica dura per a mi, va ser prou satisfactòria per tornar-la a repetir, encara més quan en la convocatòria s'explicava que hi havia rutes i/o activitats alternatives per a les persones que "tiraven menys". Jo encara no m'hi considero del tot, d'aquest grup, però em va animar el fet que en qualsevol cas no "desentonaria" i no seria cap càrrega per a ningú. I així va ser.

D'entrada he de dir que l'avaluació que faig de la sortida és que l'organització va ser excel·lent i que la gent amb qui vaig tenir l'ocasió de trobar-me, tot i que la majoria eren desconeguts per a mi, eren persones estupendes. M'hi vaig sentir bé des del començament perquè la comunicació va ser fàcil i les persones, acollidores.

Us exposaré, doncs, alguns dels meus records i vivències. La vista dels paisatges esplèndids, el passat fet present en el record a través dels museus i les pedres dels monestirs, el gust per la bona beguda i el bon menjar, van ser una càrrega de vida que sovint no és fàcil de trobar. Tot plegat, un regal per al gaudi dels sentits i de l'esperit.

Però primer de tot vull centrar-me en les persones. Només arribar a Príncep d'Astúries vaig trobar un ambient de bona companyonia, de confiança i d'acolliment. El clima humà de l'autocar em va sobtar, tant per la tranquil·litat com per la facilitat d'establir conversa amb les persones que tenia a la vora. Recordo estones de relaxació durant les llargues hores de viatge, però també acudits que suscitaven la riada franca alhora que converses molt i molt serioses sobre temes tan corprenedors com les malalties psíquiques que afectaven algun familiar nostre o el fet imponent de la mort, de les voluntats anticipades, de la mort triada, de la mort lliure de dolor... Un ambient divers i enriquidor.

De les persones de l'organització vull destacar la seva comprensió de les situacions que s'anaven produint a l'hora de prendre decisions. Es tractava de valorar les possibilitats d'ascensió a la muntanya San Lorenzo des de l'estació d'esquí de Valdezcaray atès el mal temps que feia (pluja, fred i vent, molt vent). La deliberació va acabar amb la decisió assenyada de no intentar la pujada per no posar en risc una part del personal que no estava habituat a condicions extremes. Em considerava dintre d'aquest grup i per a mi

va ser un alleujament... Aquesta manifestació de la flexibilitat es posaria en evidència diverses vegades per adaptar-nos a les condicions meteorològiques adverses. Tot un estil.

La visita al Celler "David Moreno" va ser instructiva sobre la peripècia d'un "self-made man" format a la SEAT i gracienc de veïnatge (qui ho havia de dir!), sobre el procés d'elaboració acurada de vins i sobre les estratègies comercials que possibiliten que la gent s'engamori del vi de la Rioja i... de la "seva" bóta. Alguns van picar... Però el que sí que vam fer tots i totes va ser tastar l'excel·lent xoriç i el bon vi que ens van oferir. Algú va fer observar que ja semblàvem els iaies de l'Imerso ("Instituto de mayores y servicios sociales", per si el jovent no ho sabia...). El component gastronòmic "a la riojana" de la sortida ens feia recordar recurrentment que alguns ja anàvem entrant en la "joventut d'esperit" perquè de l'altra ja fa temps que n'hem sortit...

I els monestirs: Santo Domingo de la Calzada, "donde cantó la gallina después de asada"... , de San Millán de la Cogolla, bressol de les llengües castellana i basca, si més no en els seus documents escrits, de Suso i Yuso (de "dalt" - sursum - i de baix - deorsum -), el de Cañas, amb el seu característic estil cistercenc, sobri i lluminós.

Recordo especialment la visita al de Valvanera (molt proper al nostre monestir de Montserrat) i l'explicació prolxa sobre la seva peripècia personal de l'inefable Padre Cipriano, també una mica montserratí. L'espontaneïtat alhora que el coneixement que va exhibir ens van fer embadalir una estona mentre contemplàvem la imatge preciosa de Santa Maria. Sempre he admirat el refinament dels monjos fundadors a l'hora de triar el lloc on construir el seu monestir; la contemplació de la natura que els permet aquesta ubicació és per a ells i per als pelegrins una invitació a la fruïció de la creació, i per als qui hi acuden amb fe, a la lloança al seu Creador. Una delícia.

I també les caminades. Excel·lents. Fagedes admirades des de dintre i des de lluny, espectaculars penyals, muntanyes arrodonides per l'erosió mil·lenària, boires

tardorals, primeres neus a les muntanyes properes, conversa amena però també seriosa, exercici cardiosaludable, alguna relliscada al fanguet... Van ser només un parell d'excursions, però memorables.

Una menció especial al nostre xofer. No és fàcil trobar-ne un com ell, que no dubtava a enfilar-se per camins estrets o arriscar-se per carrerons tortuosos amb aquella baluerna d'autocar. Es va merèixer més d'un aplaudiment. Vull esmentar la seva disciplina a l'hora de complir els horaris de seguretat. Va ser una sort que no acostuma a sovintejar.

Ah! I amb motiu de la festa de Tots Sants hi va haver castanyes (de les bones), panellots, vi bo i altres llaminadures. Però sobretot ens van venir a veure dues simpatiquíssimes i generosíssimes castanyeres que van fer la delícia de tothom. Quin bon "rotllo"!

Hi podríeu afegir tants i tants records que els qui hi varem participar mantenim vius i que ens enriqueixen. Aquests són alguns del meus. Mantinguem-los tots en el nostre cor, que això és vida i la vida cal que la carreguem de vida.

Felicitem-nos i felicitem els organitzadors. Molt bona feina!

Ramon Pujades i Beneit
"Nouvingut"¹ al Club

¹ Els nostres joves en diuen "acoplado"...

Dynafit – TLT 5 Mountain TF-X

Us presentem una novetat d'aquesta temporada, la bota d'esquí de muntanya TLT 5 de Dynafit, els seus punts forts són la comoditat i la lleugeresa ideal per a rutes llargues i amb forts desnivells.

Incorpora una llengüeta Downhill Booster que es pot treure i posar fàcilment i que augmenta el confort de la bota i la mobilitat del peu durant l'ascens i garanteix la subjecció necessària per afrontar els descensos més tècnics i difícils. En tot cas té la possibilitat de fer-la servir sempre sense la llengüeta.

Sistema de tancament Ultra Lock en la canya, prestat del sector de competició, a més de garantir una rotació del turmell de 60° i una llibertat de moviments excel·lents, es pot ajustar ràpidament en mode "ski" amb un senzill gest de la mà. El botí és termoformable.

Finalment, igual que totes les botes Dynafit, incorpora els **inserts Quick-Step-In** que faciliten en un 70% la introducció de la bota a fixació, garantint als esportistes l'avantatge decisiu en fase de canvi. Excliusiu de les botes Dynafit.

Pes mitjà del parell (27/05 MP) amb llengüeta Down-Hill Booster: 1.290 g

PVP 419 €(article cedit per Vèrtic Outdoor)

Motxilla de 5 litres ultralleugera.

La Haglöfs Ace S està dissenyada per al **trail running de muntanya, però també per a la bicicleta de muntanya**. El seu disseny minimalista resulta ideal per activitats intenses d'unes poques hores que comportin gran mobilitat i en les qual el pes sigui un factor clau. **S'adapta a la perfecció i amb prou feines es mou mentre estem corrent**, el que resulta molt interessant per a curses de recorregut molt sinuós.

El més destacable és que incorpora **sistema flotant en els tirants**, un original sistema que permet l'òptima interacció entre el cos i la motxilla

Pes: 460 g PVP 69 € Els socis del CEG tenen en aquest article un 10% de descompte a les botigues Vèrtic.

Ferran Bofill

G E D E

IV COMPETICIÓ DE BLOC AL CEG

Es va celebrar la IV competició d'escalada en bloc al Club Excursionista de Gràcia, on van participar 19 persones (9 en la categoria femenina i 10 en la masculina).

A les 10 h vam començar amb els primers blocs més fàcils però ràpidament el nivell és va posar molt alt. Van ser uns blocs difícils de resoldre, però no impossibles. Van haver de tots els gustos, amb molta adherència, d'equilibri, de pila...

Els participants no van parar de provar-los, es respirava un ambient competidor entre amics de la casa, això va fer que en tot moment hi hagués gent animant, ajudant i sobretot passant un bon dia.

La lluita pel pòdium va ser complicada, però finalment es va veure molt clars els primers premis, els altres dos es van estar posant en joc al final de la jornada ja que no estaven molt diferenciats.

- 1rs Xavier Fabregas i Núria Vallés
- 2ns Augusto Torres i Lola Goicoa
- 3rs Emili Rodriguezi Lis Mateu

Lola Goicoa Ayxendri

PEL·LÍCULES

- 26-10-2010 **NORWAND** Dramatització
- 30-11-2010 **25 ANYS DE L'EVEREST CATALÀ 20 ANYS DELS CATALANS A L'EVEREST** Retrospectiva
- 28-12-2010 **MUNTANYENCS A ESPANYA** Documental
- 25-01-2011 **ETOILES DU MIDI** Recreació
- 22-02-2011 **EL TERCER POLO** Documental
- 29-03-2011 **LA MORT D'UN GUIDE** Ficció
- 26-04-2011 **FREE CLIMB** Documental
- 31-05-2011 **LA MUNTANYA PERDUDA** Documental
- 28-06-2011 **ODWROT** Ficció
- THE MAN WHO OWN EVEREST** Documental

V Cicle de pel·lícules d'escalada
Josep Maria Rodés

G.E.D.E.
Grup Especial d'Escalada del Club Excursionista de Gràcia

CLUB EXCURSIONISTA DE GRÀCIA

LLOC
PASSADRE MULET, 4
BARCELONA 08006
a les "21 hores"
93 237 86 99

PACK SUPERVIVÈNCIA
Entrepà i beguda 3€
Amb dret a sorteig de material

V Cicle de pel·lícules d'escalada Josep Maria Rodes

El passat dia 26 d'octubre a la Sala d'Actes del Club, tingué lloc la presentació del V Cicle de pel·lícules d'escalada Josep Maria Rodes, a càrrec del nostre president Francesc Sanahuja i amb una nombrosa assistència de públic. També poguérem comptar amb l'assistència de Bernat March, fill del recordat Josep Maria March, que ens féu una magnífica explicació sobre la pel·lícula.

Com a convidat comptarem amb la presència del nostre amic i expresident del GEDE Robert Castells que ens obsequia amb una curta, però emotiva història de la seva vida alpinística.

La pel·lícula projectada va ser *Norwand*, una darrera versió del drama succeït en l'intent de conquesta de la cara nord de l'Eiger i que ens va mantenir en tensió donada la seva qualitat, malgrat saber el final de la història.

Finalitzada la projecció, el nostre convidat signar en el llibre d'honor del GEDE, rebé el nostre obsequi i el reconeixement del públic, tot seguit procedirem al sorteig del material cedit pel nostre nou patrocinador "VERTIC" botigues d'esport.

Per cloure l'acte, es procedí a la presentació de la nova conductora del cicle, que estarà a càrrec d'Ester Miarons i a qui desitgem tots els èxits.

Martí Santamaría

Agraïment a Esports NUS

Al llarg de quatre anys hem comptat amb la valuosa ajuda del "NUS", la botiga d'esports de la plaça del Diamant de Gràcia que ha fet de patrocinador dels cicles de pel·lícules d'escalada Josep Maria Rodes, amb el nou conveni de col·laboració entre el Club i la cadena de botigues d'esports "VERTIC", aquesta cadena ha passat a ser el nostre nou patrocinador i a qui agraïm la seva confiança en el nostre treball.

Com agraïment i reconeixement al "NUS" per la seva ajuda i creure en el projecte al llarg d'aquest anys, els obsequiarem amb un quadre on estan els quatre cartells dels cicles.

NOVETATS A LA BIBLIOTECA

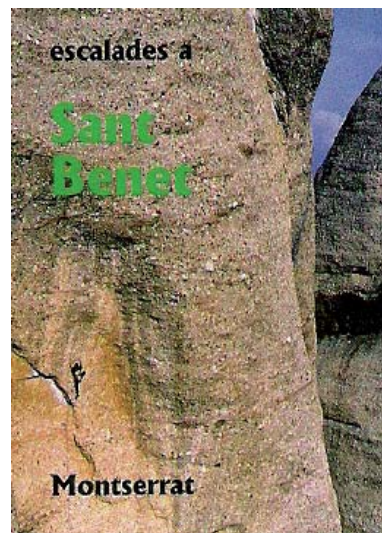
SANT BENET. Escalades a la regió, una nova edició de l'antiga guia ara actualitzada

CANALS I VIES EQUIPADES de Montserrat. Interessant llibre que descriu totes les canals i els camins equipats

COLLEGATS. Nova guia de ressenyes de la zona

LA PLANTACIÓ. La darrera novetat en guies, molt ben organitzada d'aquesta zona que a l'hivern és interessant pel sol.

Tots aquests llibres han passat a engruixir la biblioteca del GEDE, podeu consultar-los i treure còpies.

Martí Santamaría

ÚLTIMES NOTÍCIES

Hem llegit a *DESNIVEL* del mes d'octubre que el passat estiu ha començat la construcció del nou refugi Gouter, situat molt a

prop de l'emplaçament de l'actual, està finançat majoritàriament pel CAF i la seva estructura oval serà de fusta a l'interior i metàl·lica a l'exterior, preparat per a resistir vents de 240 km/h, tindrà 120 places i entrarà en servei el juny del 2012.

NOVETATS DE MATERIAL

FRE CLICK UP

Aquest nou aparell simple i lleuger 109 grams, es recomanat per cordes de 9 a 10,5 mm de diàmetre i destaca per la seva facilitat de funcionament, sens dubte es bona aportació als aparells asseguradors. El preu oscil·la sobre els 50€

BLACK CAT

Ara que ens acostem a l'hivern, aquesta novetat que ens proporciona la marca Coleman, podrà ser molt útil als fredolics durant les nits hivernals.

Es tracta d'una petita estufa de 1000W que pesa 1370 grams i que te tecnologia catalítica (sense flama), te encesa per piezoelèctric i funciona amb cartutxos de gas Coleman de 500 grams.

CU BELAY GLASSES

Aquestes ulleres estan pensades per assegurar al company sense necessitat d'haver de girar el coll, gracies al seu sistema de miralls en forma de prisma. Estan fabricades en acer inoxidable, ens permeten veure d'una manera clara com el nostre company puja, sense haver de tombar el cap, el preu es elevat sobre els 100€ només es pot comprar per internet.

CORDA FANATIC de ROCA

Avui en el criteri per l'adquisició d'una corda preval el preu, sense fixar-nos en qualitats com poden ser la força de xoc o la longevitat, en aquest darrer punt les cordes Roca sempre han sobresortit.

La Fanàtic es una corda de 10 mm, que en aquesta nova versió es mes flexible gracies a una forma diferent de fabricació i mes evolucionada, que la fa més duradora que les altres cordes del mateix diàmetre.

Aquesta corda es més cara però dura molt més que altres, compta amb un tractament antiabradiu, el seu pes es de 3.900 grams en 60 metres i suporta 10 caigudes UIAA.

CURSET D'INICIACIÓ A L'ESCALADA

El passat mes d'octubre, es dugué a terme el curset d'iniciació a l'escalada de tardor, amb una participació de 10 cursetistes i amb moltes ganes, s'iniciaren en el món vertical, acabat el curset de formació esperem haver despertat l'interès per a les alçades.

Martí Santamaría

MONTSERRAT - FRARES

El Dit Aresta Brucs

90 m V+

LI-1 V+ 35 m

Des de el peu de l'agulla triarem l'itinerari més lògic a seguir, ja que cap xapa ens indicarà el camí, ens aixecarem uns tres metres i ens trobarem un petit llavi on podrem posar un *friend* mitjà per assegurar-nos, ja que no trobarem res fins a uns 6 metres més amunt, la via s'adreça cada vegada més i les preses encara que abundants cada cop són més petites, trobarem un burí que ens assegura el primer pas, aquest és un tram molt difícil i hem de progressar amb lleugera tendència a la dreta, a uns tres metres per sobre nostre trobarem un altre burí ronyós que ens assegura el pas, encara que és una mica més fàcil que l'anterior i amb tendència a la dreta arribarem a veure una fissura vertical on trobarem un pitó que ens assegura la progressió, cal tenir present que si ens enfilem damunt la llastra, aquesta no presenta un aspecte molt segur i les preses estan una mica descompostes, cinc metres més amunt trobarem una reunió de dos parabolts que tranquil·litzaran els nostres nervis i ens dispensaran una incomoda reunió.

LI-2 V 40 m

Des de la reunió veurem un metre més damunt nostre, una micropitonissa amb una tètrica anella que serà la nostra única assegurança fins a arribar 20 metres més amunt, on després de navegar per la paret trobarem un burí de confiança (molt vell) i encara que la dificultat ha baixat, la tensió creix conforme anem pujant més amunt, trobarem una antiga reunió en un forat, però aprofitant el millor ferro possible i sortirem cap a la dreta per seguir uns metres amunt per una presa molt petita fins a una còmoda reunió en un replà equipada amb una microclavilla i un burí amb dues xapes, hem de suposar que la reunió és valenta, però millor no caure...

LI-3 V 15 m

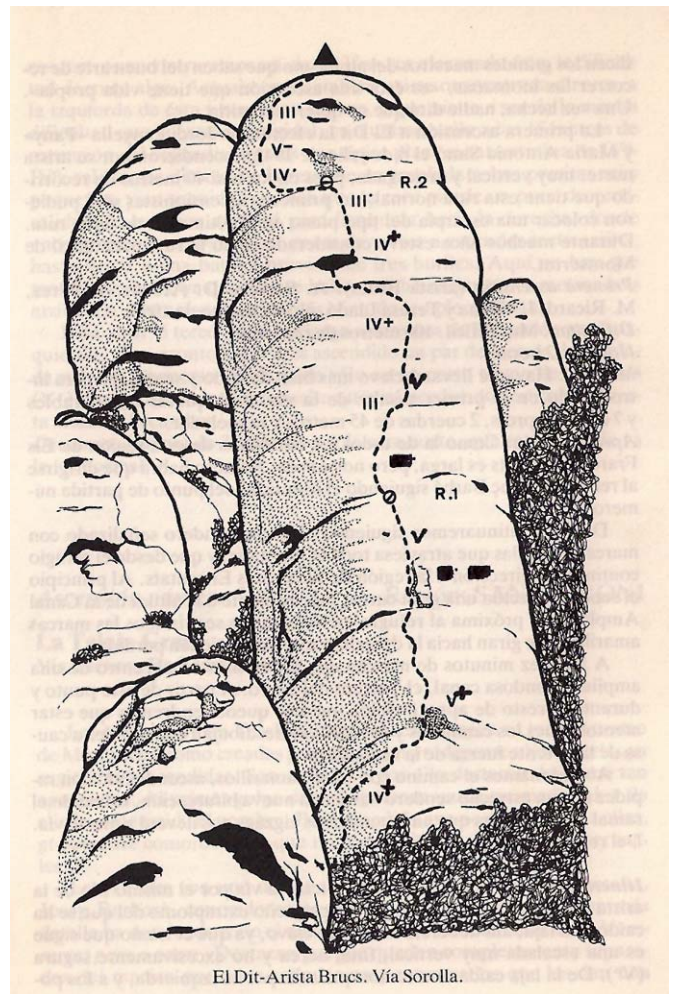
Des de la reunió, a la nostra dreta observarem a uns 6 metres un pot registre i una reunió de parabolts d'una via nova, a la nostra esquerra descobrim la continuació de la via amb dues pedres grosses i una paret llisa amb preses petites, que després del que hem fet, segurament es presenta més fàcil, però amb la tònica de manca d'assegurances que ens portarà cap al cim.

Nosaltres decidírem que per aquell dia ja ens havíem arriscat massa i optàrem per sortir de la reunió per la nostra dreta i acabar l'escalada per l'última tirada de la via nova que amb tres parabolts i una dificultat de V+, ens omplia de tranquil·litat i ens faria arribar al cim.

Descens

Un ràpel de 35 m des d'una bona instal·lació a la cara nord, ens portaran al peu d'una canal.

El Dit per l'aresta Brucs ha estat sempre una via que ha gaudit d'un prestigi ben merescut, fa anys els qui s'aventuraven a escalar-lo entraven a un nivell superior del que estaven abans, sempre ha estat temuda pel seu compromís i dificultat, ja que baixar-se de la via és difícil i sempre vas molts metres "a pèl" i les caigudes potencials poden ser greus, cal anar-hi, però amb el cap molt entrenat.

El Dit-Arista Brucs. Via Sorolla.

Capiro Hospital
General de Catalunya

MONTSERRAT – SANT BENET

L'elefant Via GEDE

A-1/6a V+ 145 m

LL-1 III+ 30 m

El primer llarg és molt fàcil, es puja amb tendència cap a la dreta fins a arribar a la fissura, on trobarem una còmoda reunió.

LL-2 IV+ V 15 m

Es puja per una fissura díedre amb bona presa i ben assegurada, tanmateix si ho creiem convenient podem posar-hi algun tascó o *friend*, fins a arribar a una reunió no massa ampla.

LL-3 V A0 V+ 25 m

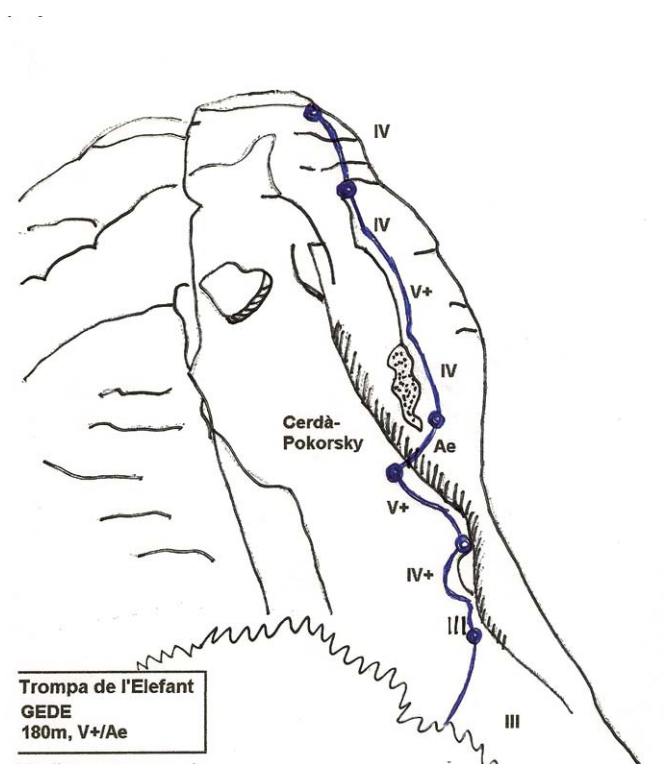
Aquesta tirada va per la fissura on trobarem una bona colla de parabolts que ens protegiran el llarg, també trobarem una baga llarga i un cap de burí per si ens volem ajudar, fins a arribar a una reunió una mica estreta.

LL-4 A-1 IV 20 m

Sortim per la dreta a caçar el primer bolt, aquest tram es pot fer en A-1 o acabar-lo en lliure 6a, són només quatre passos d'artificial, encara que el darrer allarga una mica, la sortida de l'artificial és fàcil i ens endinsem en una fissura on antigament hi havia la reunió, actualment s'ha canviat i ara està uns metres més amunt situada en unes alzines.

LL-5 A-1/6a V 35 m

Sortint de la reunió ja trobem una fissura amb un pitó i a partir d'aquí podem anar equipant el llarg amb els tascons grossos o *friends*, ja que permet posar-hi moltes peces, hem de continuar fins al final de la fissura on trobarem una bona reunió.

LL-6 IV 30 m

Tirada senzilla que ens porta a cercar el camí més fàcil, cap a la nostra esquerra, hem d'anar amb compte, ja que no hi ha cap assegurança i poques possibilitats de posar-les, amb la qual cosa no ens podem permetre cap errada.

Descens.

Per la cara oest desgrimpant fins el bony de sota, on podem baixar per una canaleta a la dreta o bé un curt ràpel fins al final de la canaleta abans comentada, a partir d'aquí anirem a cercar la canal que ens portarà a Sant Salvador i després al camí de pujada.

Descripció:

Aquesta és una bona via, que sense tenir passos molt compromesos et fa estar atent ja que té una gran varietat de dificultats i hi ha alguns trams on la roca no és molt bona, però té tot el regust d'escalar una via clàssica i de caràcter.

MONTSERRAT - SANT BENET

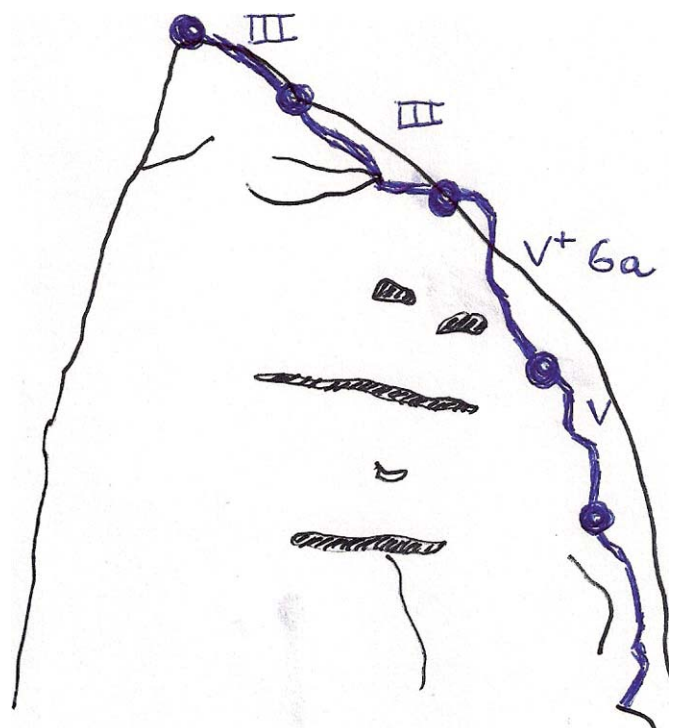
La panxa del bisbe Via del Cabra

165 m V V+ 6a

La panxa del bisbe també coneguda com l'antipàtica, és una gran agulla amb una forma característica situada al camí que porta al pla dels ocells venint per les escales dels pobres, és un cim altiu i aquesta és una via oberta el 1985, que no era massa freqüentada degut al seu equipament vell, però aquesta primavera ha estat sotmesa a un bon reequipament i ara és una via força repetida.

L-1 35 m V, V+

Quan la paret canvia de vessant iniciem l'escalada fins a uns petits matolls, on si volem, podem col·locar un tascó o un *friend* petit, un metre mes amunt veurem els parabolts que ens marquen el camí a seguir, una paret plena de

petites preses vertical i mantinguda, en aquest llarg trobarem 12 parabolts!!, personalment no me'n va sobrar cap.

L-2 20 m V

Sortim de la reunió per l'esquerra per anar a buscar el primer parabolts uns metres amunt, la tirada és mantinguda, el punt clau esta entre el 3r i 4t parabolts, és possible que sigui més fàcil que la primera, però nosaltres hem decidit penjar l'estrep per no passar massa angúnies, amb preses petites però bona roca seguirem fins a la reunió.

L-3 30 m 6a V+ V

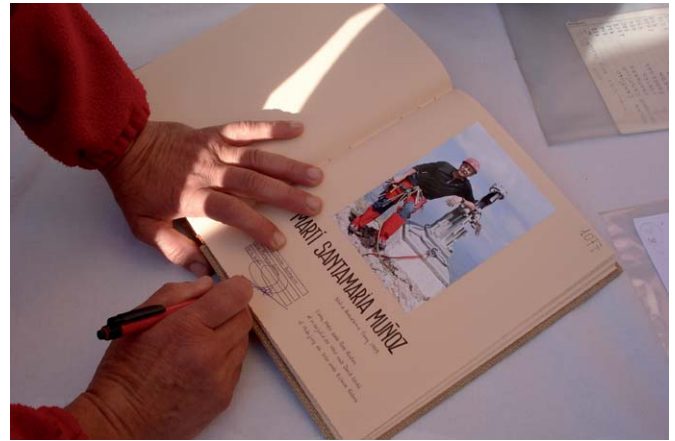
Sortim cap a l'esquerra per situar-nos sota un muret vertical, si aneu fort podeu passar-la en lliure, com que no és el nostre cas, un parell de passos d'artificial, solucionen la qüestió. Després una petita balma ens barra el camí, pot ser aquí hem trobat el pas més elegant de tota la via, a partir d'aquí la via perd verticalitat i sobre preses cantelludes arribem a la reunió.

L-4 i L-5 III 80 m

Aquestes tirades val la pena fer-les per arribar a dalt del cim, no tenen cap dificultat ni interès.

Descens

Ràpel per la cara NE bastant penjat en un inici, arribats al peu de la canal, la baixarem per un itinerari molt trencat fins al camí.

GRUP CAVALL BERNAT

El dia 23 d'octubre al Bruc, se celebrà la XXX trobada del Grup Cavall Bernat, com és costum es recordà els companys desapareguts, es feu una glosa sobre la primera ascensió al Cavall i tot seguit amb els parlaments de Joan Cerdà s'imposaren les medalles als nous cavallistes, entre ells els companys Roger Travesset, Òscar Pla, Esteve Fabra i Martí Santamaría.

Aquest és un acte entranyable que aconsegueix trobar diferents generacions d'escaladors en un bon ambient i permet la comunicació entre escaladors novells i veterans, alguns en actiu i altres en repòs. L'acte també serveix per retrobar antics companys d'escalada que fa anys que no es veuen, entre ells vam retrobar antics membres del GEDE com Carme Ibern i Pere Joan Bosch.

Martí Santamaría

TROMPA DEL GEDE 2010

El passat dia 28 de novembre se celebra la tradicional Trompa del GEDE, a les 9 h del matí es trobaren els participants al bar Anna del Bruc, entre els esmorzars, cafès i xerrades el retrobament dels companys va ser força animat, un cop acabats els cafès i "carajillos de Magno", els més actius es repartiren per la cara sud de Montserrat per escalar una mica.

Al migdia de nou retrobats al bar, es recuperaren les forces amb el dinar de rigor i la beguda amb moderació.

Degut a la insistència d'alguns membres, intentarem l'any vinent fer una típica celebració, ja que el nou format "light" hi ha forces participants que no és del seu grat.

Ens veiem l'any vinent a **SANT PAU VELL!!**

ASSEMBLEA ORDINARIA GEDE 2010

El passat dia 18 de novembre se celebrà l'Assemblea ordinària del GEDE, amb l'assistència de 15 membres i que seguint els punt de l'ordre del dia, es va fer memòria de les activitats fetes pel Grup des de la darrera assemblea, a continuació es va explicar l'estat financer, les despeses i ingressos durant aquest període, a continuació es va presentar una candidatura i van informar sobre el programa d'intencions i activitats que es tenen previstes portar a terme.

La nova junta va ser escollida per aclamació, quedant com caps visibles Ester Miarons com a presidenta, Paula Heller com a sots presidenta i Marc Mundet com vocal del rocòdrom i competicions.

Martí Santamaría

Cicle Josep Maria Rodés

El passat dia 30 de novembre i amb una nombrosa assistència de públic, a la sala d'actes del Club es commemora el 25è aniversari del primer Everest català, amb la presència de dos dels seus expedicionaris Ton Ricart, metge de l'expedició i Òscar Cadiach, un dels alpinistes que coronaren el cim.

Després de fer una curta però interessant explicació del que va representar per a ells la conquesta de l'Everest,

poguèrem veure un reportatge sobre l'expedició i a continuació un interessant documental sobre l'expedició de Chris Bonington, en què ens relataven els expedicionaris, les seves experiències i sentiments.

Acabada la sessió i després de signar els convidats en el llibre d'honor del GADE, es procedí al sorteig de material cedit pel nostre patrocinador "VERTIC botigues d'esport", i els assistents quedaren convidats per al proper passi que tindrà lloc el dia 28 de desembre amb la temàtica d'escalada a Montserrat.

Martí Santamaría

EN MANEL GUASCH RECOMANA:

1 1.3 Místic Drú - 1.3.11 Esperó d'Olesa

Continuació, a la dreta, del sector anterior. Per el momento sólo dos itinerarios recorren la pared, uno de ellos especialmente sencillo.

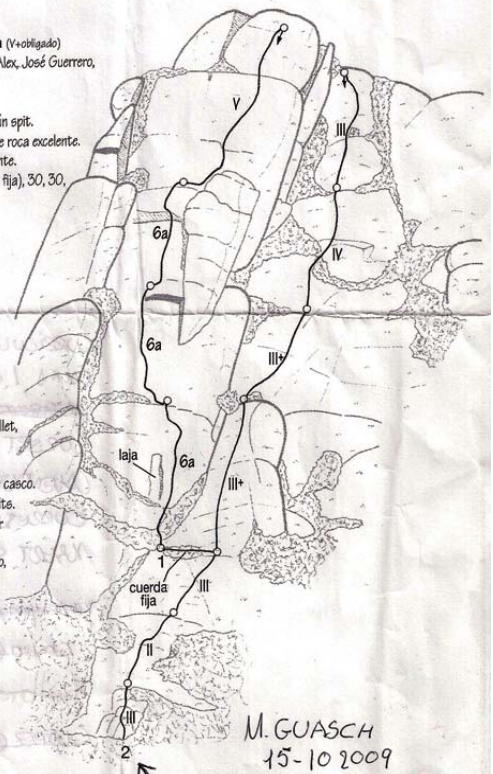
Acceso: subir por el camino hacia Sant Miquel. Llegados a una puerta o valla, lo dejamos para ascender por una canal a la derecha, rápidamente alcanzamos la base de la pared (7).

Descenso: en rapel por las mismas vías. Vigilar los rapelos superiores de **Monolit groc**, pues son en diagonal y es conveniente mosquetonear algún seguro.

Orientación: E

1. Monolit groc 200mts. 6a (v+obligado)
 Equipada: 1992 Marcel Millet, Alex José Guerrero, Susana y Nando Dalmasas.
 Material: 12 cintas + R.
 Equipamiento: parabolts y algún epit.
 Observaciones: bonita vía sobre roca excelente. Técnica, sostenida y con ambiente.
 Metros: 25, 25, 25, 10 (cuerda fija), 30, 30, 30 y 25.

2. Facilonà 170mts. IV
 1ª. Ascensió: 1992 Marcel Millet, Paco, Susana, Miriam Millet y Nando Dalmasas.
 Material: 10 cintas + R. L'levar casco.
 Equipamiento: epit y parabolts.
 Observaciones: transcorre por espolones poco marcados y tumbados. Algún tramo sucio, aún así es mejor de lo que aparenta a simple vista.
 Metros: todos los largos tienen entre 25mts. y 30mts.

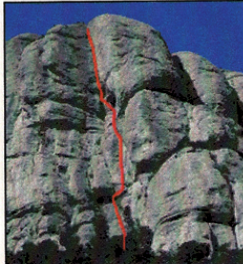
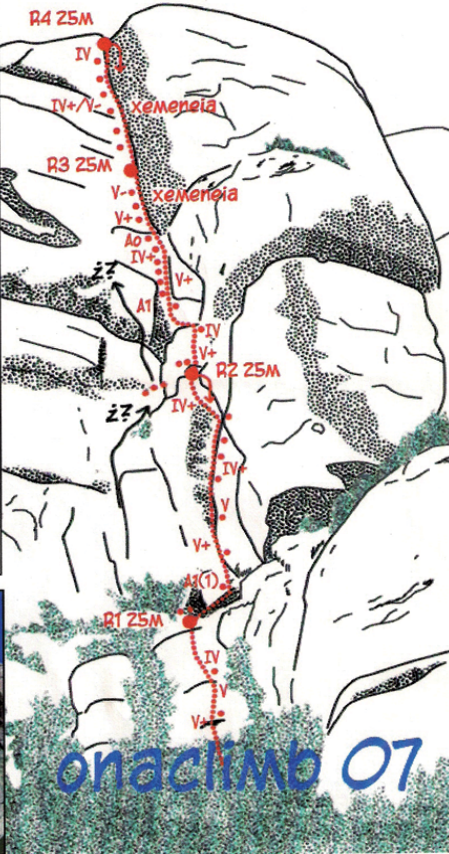

EN MANEL GUASCH RECOMANA:

MONTSERRAT – ROCA DEL CORB via Puigarnau-Espunyes

Miquel Castell

Montserrat-Mullapans
Roca del Corb
V Puigarnau-Espunyes
-100M
-Ae/V+
-equipada paraibolts 8mm i 10mm (2 espits a L1)
-12 cintes + R
-oberta 2001 per JM Moragas, RMajo, FGarcia, JFrontera, Egaies
-(referència ascensió Peta Febrer/2007)
-aproximació: deixar cotxe a casa de les aigües (pista en estat acceptable des de Monistrol), pujar per escales fins arribar a camí que ve de l'esq (descens Mullapans) fins passar un gran bloc; a una petita fita surt un corriol cap amunt (10°)
-descens: 2 ràpels 40M

MONTSERRAT. CAMÍ VELL DE MONTSERRAT ó CAMÍ de les BATERIES.

SERRAT FORADAT DEL CAMÍ DE LES BATERIES (VESSANT SUD-EST)

VIA: JULI FONT SIERRA

45m. 6a (Vinf.obl.)

Dur bagues, cintes i un clau opcional.

Traçat clàssic, assolellat i amb trams de roca excel·lent.

Oberta des de baix el dia 27-4-2008 (dia de la Mare de Déu de Montserrat) per Óscar i Albert Masó Garcia.

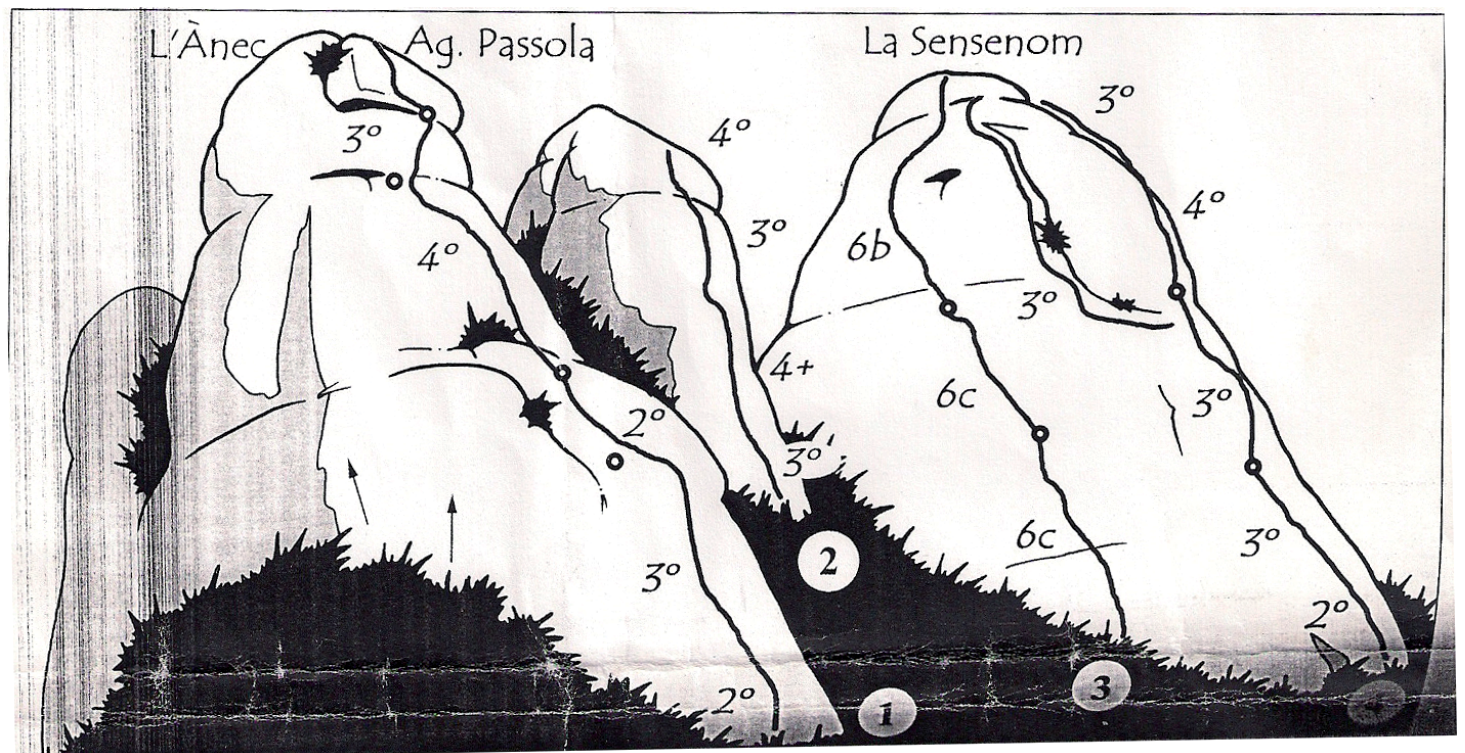
Simbols

- SPIT MB
- SAVINA
- CLAU

Camí Vell De Montserrat ó De Les Bateries

Via dedicada a **JULI FONT SIERRA**, nascut a La Laguna (Tenerife) el 26-10-1955, company d'escalades i vivències inesborrables. Després una pau que omple l'esperit i ofereixes la teva amistat i suport sense cap mena de dubte, amb senzillesa, franquesa i molta humanitat. **AMIGO!**

G I E

Dona, Espeleologia i Canyons

Els passats 23 i 24 d'octubre van tenir lloc les Jornades d'Espeleologia i Canyons com a cloenda de les activitats que s'han anat celebrant durant el 2010 dins del marc Dona i Esport i que han organitzat conjuntament el CE Gràcia i la Federació Catalana d'Espeleologia.

El mes de maig es van fer les **1es Jornades de Tecnificació en Espeleologia** de les quas ja vam parlar i que van ser molt ben rebudes.

A finals del mes de setembre es van celebrar les **1es Jornades de Tecnificació en Descens de Canyons i Engorjats**. Aquestes van tenir una mica menys d'èxit que les d'espeleologia, però tot i així van ser molt profitoses i divertides tant per a les participants com per a les monitores. L'estructura era la mateixa que a les anteriors, de manera que la sessió del dissabte es va celebrar a la seu del CE Gràcia mentre que el diumenge es van fer les pràctiques en un canyó, concretament en el Forat Negre.

Per a ambdues jornades de tecnificació la participació estava tancada a les dones i com que la idea del projecte no és incentivar els nostres esports entre les dones de manera exclusiva,

Taula d'inscripcions

es va decidir celebrar unes darreres jornades de clausura obertes a tot el col·lectiu. Aquestes són les que es van dur a terme a Cal Ganxo, Castelldefels, a finals del mes d'octubre. Es van plantejar de manera que els participants tinguessin tant activitats físiques com xerrades i taules rodones des de primera hora del matí fins a l'hora de sopar. Així hi va haver tallers de progressió tant en espeleologia com en descens de canyons tant el dissabte com el diumenge a les parets de can Roca, que estan molt a prop de la casa de colònies. També hi va haver tallers d'autosocors i de nusos.

Pel que fa a les conferències van ser variades i dedicades a diverses temàtiques relacionades tant amb l'espeleologia com amb el descens de canyons. S'obria l'activitat el dissabte amb la xerrada "**Atenció sanitària inicial en accidents espeleològics i de canyons**" per Yolanda Ferreres, una ATS que treballa amb els cossos de recat de muntanya a més de ser una apassionada dels esports en la muntanya. Després de dinar, la reconeguda espeleòloga Montserrat Ubach va fer la presentació del "**Qui és qui**", un arxiu digital d'espeleòlegs i espeleòlogues que està fent el grup Sarawak. Seguia a aquesta presentació, un petit homenatge que Víctor Ferrer, possiblement l'espeleofotògraf més internacional que tenim, volia fer a les noies i dones que li fan de models en les fotografies subterrànies. Tot

Taller de pràctiques d'autosocors

seguit dues veteranes encara actives, Rosa González i Maria Rosa Vinyes, ens delectàvem amb les seves vivències espeleològiques en la taula rodona "**Dona i Espeleologia**". Un petit descans ens portava a les dues últimes ponències del dissabte i que més públic van atreure. La primera va ser "**Expedició Gocta 2010**" una expedició catalana que va anar a obrir 11 canyons nous a Perú entre els quals cal destacar el que dona nom a l'expedició i que és la quarta cascada més alta del món amb els seus quasi 800 m d'alçada. La xerrada va ser presentada per Marisa Piedra, l'única dona que formava part de l'expedició. I per acabar la jornada teníem "**Un mundo de sombras**", un recull de diferents treballs del grup d'*Al Filo de lo Imposible* i que va ser presentat per la seva actual directora, Carmen Portilla. Les activitats del dissabte acabaven amb un sorteig de material cedit pels patrocinadors de les jornades: Korda's, T1, Peltz i El Nus.

Per al diumenge es deixàvem la xerrada "**Alimentació a l'espeleologia**" donada per l'espeleòloga i dietista de la SIES Marta Pons. La seguia la xerrada – taller "**L'entrenament en espeleologia**" impartida per la Susanna Salazar. I tancàvem els actes amb la ponència "**Unitat d'intervenció de Muntanya**" donada per Rut Grau, l'única agent dels Mossos d'Esquadra que forma part d'aquesta unitat i que ens explicava com treballen i algunes de les experiències viscudes.

La participació va rondar les 80 persones. Per a nosaltres era un autèntic misteri quantes persones es podrien interessar i participar a les jornades i aquest nombre de persones ens omple de satisfacció.

Ens consta que les persones que van venir s'ho va passar d'allò més bé i esperem que això pugui servir per a seguir

Taula rodona per a parlar de les experiències de diverses generacions amb la participació de Susanna Salazar, Maria Rosa Vinyes, Rosa González i Cristina Xifra

Les compres entre conferència i conferència

Ponència a càrreg de Marisa Piedra sobre l'expedició a "Barrancs al Perú"

celebrant jornades semblants en què puguem gaudir dels esports de muntanya que tant ens omplen a la vegada que aprofitem per a reciclar-nos i millorar els coneixements i la tècnica.

La Carmen Portilla revent el seu record de les jornades després de la seva xerrada "Un mundo de sombras"

Per acabar, comentar que tant el grup d'organització, com el de monitores, com totes les ponències van ser dutes a terme exclusivament per dones, fet que ens omple d'orgull ja que ens ha demostrat que trobem dones en tots els

L'organització

àmbits dels nostres esports i amb un nivell tècnic suficient per a poder organitzar un esdeveniment d'aquest estil. Només puc dir que des de l'organització esperem que això serveixi per a què més dones es decideixin a practicar i participar en esports de muntanya que, a priori, puguin semblar majoritàriament masculins.

Cristina Xifra

Totes les fotos son d'en David Sarró

X CURS D'INICIACIÓ A L'ESPELEOLOGIA

Del 2 al 18 de novembre del 2010 el GIE, la secció d'espeleologia del nostre club, ha dut a terme un curs d'iniciació a l'espeleologia com cada any per a donar a conèixer les tècniques de progressió en cavitats subterrànies. Aquestes tècniques que sobretot se centren en la pràctica de l'esport vertical, és a dir, quan es visiten cavitats de desenvolupament vertical i en la qual instal·lant una corda, necessiten de tot un conjunt de

Pràctiques al rocòdrom del club

tècniques molt específiques per poder progressar amb total seguretat. Aquest any hem introduït canvis en l'organització del curs i segons la nova estructuració de l'Escola Catalana d'Espeleologia, l'hem dividit en dos blocs, el nivell 1 i el nivell 2. Aquest curs ha estat el de nivell 1 i s'ha dut a terme al llarg

Fou de Bor, galeria a la sala Cerdanya

Fou de Bor-el grup al sífó Badalona

Boca de l'avenc d'en Passant

de dues setmanes. Aquí bàsicament s'ensenyen totes les tècniques de progressió vertical que fan de l'alumne una persona autònoma per abaixar i pujar per cordes, però no li donen el nivell per anar sol a fer una cavitat amb total autonomia.

Com sempre, el curs s'ha estructurat amb unes sessions teòriques i unes altres de pràctiques. Per al nivell 1 les xerrades són d'història de l'espeleologia, material personal, tècniques de progressió, protecció del

medi subterrani i prevenció d'accidents I. Les sortides previstes van ser una primera de pràctiques exteriors al rocòdrom del Club i unes altres a cavitats on ja es poden desenvolupar les tècniques necessàries.

Hem de dir, que ja des del primer moment l'ambient va ser prou bo i animat i això va donar també molt bona energia al curset. Durant la primera de les sortides pràctiques el dia 6 de novembre, el grup encara no estava gaire integrat com és normal, però donat que entre ells ja molts es coneixien, va fer que amb molt poc temps el grup esdevingués molt amigable. Aquell dissabte 6 es van muntar un total de 5 vies de diferent dificultat i els cursetistes van poder aprendre les diferents tècniques de progressió. L'endemà, es va fer la primera sortida pràctica a l'exterior amb la visita a la

Foto de grup al fons de l'avenc d'en Passant a -34m

Boca de l'avenc Emili Sabaté

Cerdanya de la Covadella Foude Bor, fent dos recorreguts diferents d'aquesta cavitat, on vam poder practicar a fons, les tècniques de progressió horitzontal com

Davallant el primer pou de l'Avenc dels Esquirols

Avenc dels Esquirols, pas estret

són, les gateres, els passos en oposició, laminadors, etc. Vam fer una visita d'unes 5 hores de durada.

Al llarg del següent cap de setmana, es van

dur a terme les sortides de pràctiques en avencs, les cavitats verticals pròpies de l'objectiu del curs. El dissabte es va anar a l'avenc Passant i a l'avenc Emili Sabaté, dues cavitats emblemàtiques del Garraf i que són ideals per a la iniciació. La gran sala del segon avenc va impressionar a tothom.

Finalment el diumenge quedava la darrera cavitat del curset, la més gran, amb tot un seguit de pous un d'ells de 35 metres: l'avenc dels Esquirols, que tot i que arriba a -184 m de fondària màxima, sols vam fer fins a -90 m. Aquí vam instal·lar també dues vies tot el tram que es podia i així vam anar molt seguits, el grup va avançar amb rapidesa i en general tothom va funcionar molt bé. El pou de 40 metres va impressionar a tothom i pujar-lo per la corda va ser cansat, però molt abans del que pensàvem, ja érem tots fora gaudint encara del sol de la tarda. Amb aquesta darrera sortida acabava així el curset d'iniciació de nivell 1. Posteriorment s'han fet més sortides pràctiques per anar perfeccionant el nivell i l'agilitat de la gent i el dia 27, amb una sortida a l'avenc de Sant Marçal, vam assolir la cota -100, fet que va propiciar un brindis amb cava al fons mateix de l'avenc.

Xavier París

El grup a l'avenc dels Esquirols

DIFUSIÓ

DIJOUS AL CASTELL DE MILANY

Des d'aquest castell al qual avui us proposem d'anar-hi, situat estratègicament a la serra que divideix els termes de Vidrà i Vallfogona de Ripollès tindreu una gran vista, i podreu contemplar entre altres el Pedraforca, la serra del Cadí, el Puigmal i fins i tot el Canigó, la plana de Vic i el Montseny. És un dels **Cent Cims** que proposa fer la FEEC i està molt ben senyalitzat.

Des del punt de vista històric, s'han trobat cites d'aquesta fortalesa en documents de l'any 962. El castell va ser molt important en la història de Vidrà ja que la seva protecció garantia en el terme la pau i la justícia. El castell es va abandonar a finals del segle XIV quan va perdre la seva funció defensiva i la família va anar a Vallfogona per tenir una forma de viure més còmoda.

FITXA TÈCNICA

Sortida i arribada de Vallfogona de Ripollès (696 m)
Desnivell: +930 m / -915 m
Horari: Total 5,54 h (sense comptar parades)
Recorregut: 19,89 km

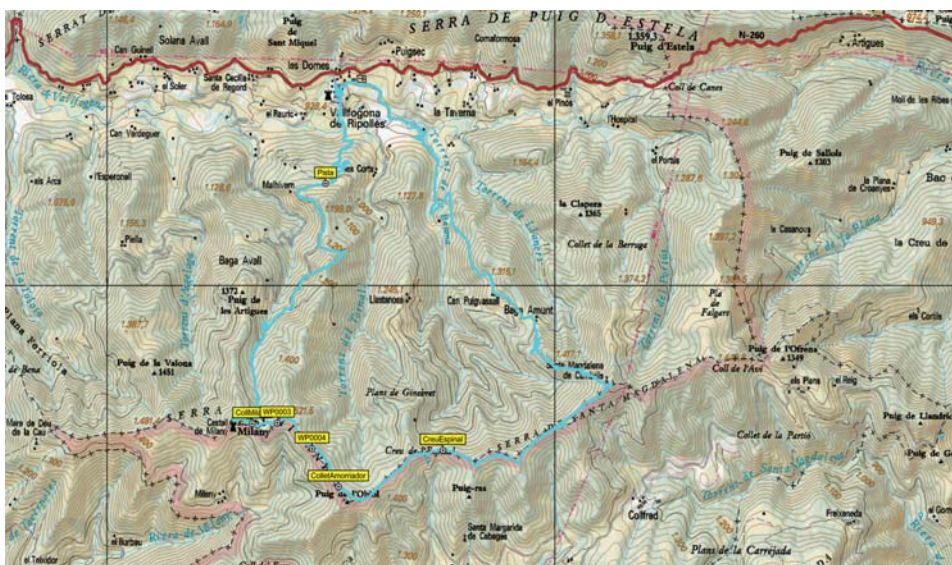

Pont

Sortim de Vallfogona pel camí senyalitzat com GR3 des del passeig del Meridià Verd davant de l'aparcament que hi ha a la plaça de la Vila a prop del transformador elèctric.

En cinc minuts arribem al pont medieval que travessa la riera de Vallfogona i puja seguint sempre les marques vermell sobre blanc del GR3.

Quant portem aproximadament dues hores caminant arribem al collet de Milany i veiem a prop el cim del castell.

Al fons Vallfogona de Ripollès

En aquest collet ens creuem amb el PR-C59 (marques grogues sobre blanc)

Nosaltres hem de pujar fins al castell de Milany, on arribem en uns 10 minuts. Un cop a dalt de les runes del Castell, podreu gaudir com ja hem dit, d'una gran vista.

Desfem el camí fins al collet de Milany i seguim cap al sud pel PR C59-2 que en algun tram coincideix amb el GR fins a l'ermita de Santa Magdalena.

Fageda

Castell

Des de l'ermita pel mateix PR C59-2 passant per bosc d'alzines i fagedes arribarem fins a Vallfogona.

Un cop a Vallfogona, val la pena fer una passejada pel poble.

CARTOGRAFIA

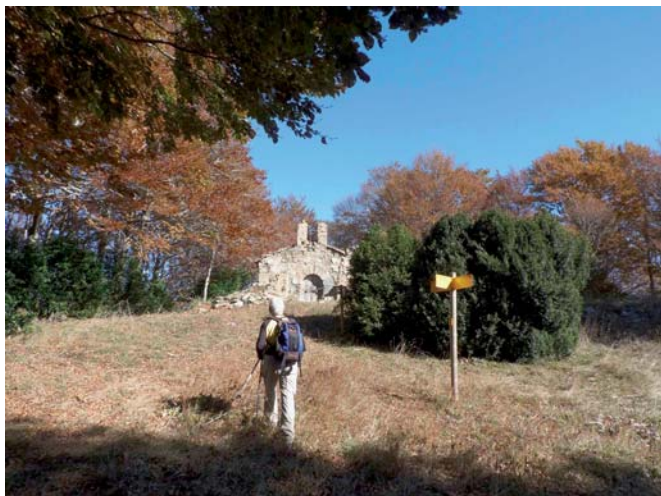
Mapa Comarcal Ripollès, escala 1:50000

Pista: SerraMilany20101028 que trobareu a l'apartat "fitxers del CEG" del web del club (www.cegracia.cat)

Ramon Izquierdo

Fageda

Ermita de Santa Magdalena

Cruïlla

COL·LABORACIÓ

SABIES QUE...

- L'any de l'agregació a Barcelona, el 1897, Gràcia tenia 204 carrers i 12 places. Encara avui molts es sorprenen del **gran nombre de places que**, especialment en el nucli antic, **te la nostra vila**. Això es fruit d'una certa picaresca municipal i l'interès econòmic dels promotors urbanístics: l'Ajuntament gracienc beneficiava amb 10 anys d'excepció contributiva a tot aquell urbanitzador que, al promoure un nou barri, hi projectes una plaça que -com els carrers- seria de propietat municipal. La primera, i més petita, va ser la de Trilla (1825), seguien la del Rei -avui de La Llibertat- (1831), la d'Orient -avui de La Vila- (1836), la del Sol (1840), la d'Isabel II -avui de La Revolució- (1842), la del Diamant (1850), la del Nord (1860), la de Rovira i Trias (1861), la de Joanic (1876) i la de la Virreina (1878).

- Els municipis dels Països Catalans amb el nom més **curt** son Er, d'uns 550 habitants, Ur, amb poc més de 300, els dos a la comarca de l'Alta Cerdanya i Pi, de 110 habitants, al Conflent.

- Al poblat de l'edat del bronze de Genó a Aitona (el Segrià) s'hi van trobar, el 1996, uns sediments -datats entre el 1100 i el 1000 a. C.- que fan pensar que fou **el primer lloc de tot Europa on s'hi elaborà cervesa**. Per fer-la maceraven el blat o la civada i hi afegien plantes aromàtiques, com que després ho filtraven amb un rusc, la beguda tenia un regust dolç. Per commemorar aquesta troballa, la cervesera *San Miguel* amb la col·laboració d'arqueòlegs de la Universitat de Barcelona, va fer una tirada de 400 ampolles -amb el nom de *Zythos*- seguint aquesta recepta. Potser algun col·leccionista en te alguna, però ja no es poden consumir perquè -com que no duïen conservants- el període de caducitat era d'un mes.

- A La Molina, on ja s'hi esquiava des de l'any 1909, es va instal·lar **el primer telesquí de l'Estat espanyol**. Va ser el 28 de febrer del 1943 a la pista de Font Canaleta. El 22 de desembre de 1946 hi entrà en servei, també, **el primer telecadira de l'Estat** des del xalet del CEC al Turó de la Perdiu. Un darrer fet en el qual La Molina ha estat, un cop més, pionera a l'Estat es la creació, el 1944, de l'Escola d'Esquí La Molina que, amb els seus cursets, ha ensenyat a esquiar a petits i grans donant un fort impuls a la pràctica d'aquest esport.

<http://www.nevasport.com/nevablogs/retro-ski/art/65-aniversario-del-primer-telesqui-en-espana/5309/>

Josep Arisa

OFRENA FLORAL 11 SEPTEMBRE 2010

DINAR DE VOLUNTARIS MATAGALLS-MONTSERRAT

